

B.93'S MEDLEMSBLAD

NR. 3 SEPTEMBER 2019

MEDLEMSBLAD FOR B.93

Nr. 3 – september 2019

Redaktionen af dette nummer er afsluttet mandag den 20. august 2019.

Boldklubben af 1893

Medlemsbladredaktionen
Ved Sporsløjfen 10
2100 København Ø

Chefredaktør

Mads Mazanti Jensen
Telefon: 2682 1493
Antimaz@hotmail.com

Redaktionsmedlemmer

Fodboldafdelingen

Ole Holding
Telefon: 2093 9637
oleholding@live.dk

Torben Klarskov (Konsulent)
Telefon: 2337 9493
klarskov@b93.dk

Palle „Banks“ Jørgensen
Telefon: 2348 1067
palle.banks@teliamail.dk

Christian Winther (billedredaktør)
Telefon: 2585 0595
cwin@mail.dk

Tennisafdelingen

Ledig

Redaktionen er samlet ansvarlig over for klubbens ledelse.

Layout & Design – V18

Andreas Holst

Joel Donde 1986-2019
Foto: B.93 Fanklub

Annoncer

Jann Buchardt
Telefon: 9156 7612
jb@b93.dk

B.93's kontor

Gitte Arnskov
Telefon: 3927 1890
gitte@b93.dk

Kontorets åbningstider

Mandag, tirsdag og torsdag kl. 12-18
Fredag kl. 12-15

Banekontor

Telefon: 3924 1893

Restaurant

Anette & Giacomo Musumeci
Telefon: 3955 1322
Mobil: 2444 7919
kok@kokkenskogourmet.dk

Hjemmesideredaktion

Klaus B. Johansen
webmaster@b93.dk

Officielle hjemmesider

b93.dk
fodbold.b93.dk
copenhagenfootballcamp.dk
b93prof.dk
b93tennis.dk

Officiel facebook side

facebook.com/b1893

Tryk

Herrmann & Fischer
Se mere på hogf.dk

VI SÅR, ANDRE HØSTER

af Mads Mazanti Jensen

"Som man sår, høster man". Sådan lyder et gammelt snusfornuftigt ordsprog. Det er desværre ikke altid helt korrekt. For hvis B.93 selv høstede frugterne af det fremragende ungdomsarbejde, der udføres i klubben, ville vi have seniorhold på et helt andet niveau end vi har nu.

Det er dog heldigvis ingen naturlov, at det ikke kan ændre sig.

I tennisafdelingen arbejdes der langsgit på at løfte niveauet for klubbens senior-elite ved hjælp af målrettet talentudvikling, og det fine arbejde bør kaste en bedre seniorafdeling af sig indenfor en overskuelig fremtid.

I fodboldens kvindeafdeling er det ikke usandsynligt, at det fornemme ungdomsarbejde kan skabe grobund for et varigt ophold i den bedste række på senior-elite-niveau. I dette nummer af medlemsbladet beretter chefråner Anders Vang og sportschef Lars Møller om den gode udvikling og de mange talenter, der integreres på klubbens bedste seniorhold. Her har vi faktisk mulighed for at høste en stor del af dét, vi sår.

I herreafdelingen er sagen straks mere speget. Artiklerne med talentchef Martin Jensen, børneudviklingstræner Patrick Glikmann, U14-træner Kim Trier og ungdomsudviklingstræner Ala Mohammad vidner om det dybt imponerende arbejde, der dagligt udføres i ungdomsrækkerne. Når man tænker på de begrænsede midler, klubben har at gøre godt med, er det på det nærmeste naturstridigt, at vores ungdomstrænere formår at skabe et så frodigt miljø for unge, talentfulde spillere. Men man er vel også nødt til at stille det kætterske spørgsmål, hvad vi så i sidste ende får ud af dette fornemme arbejde. Ikke for at tale det ned, tværtimod. Blot fordi jeg – og mange med mig – ønsker, at disse dygtige og sympatiske

mennesker får lov at høste dét, de selv har sået.

Nogen vil sikkert mene, at det nu engang er et vilkår, vi må leve med. Med al respekt for både spillerne på eliteniveau i tennis og i kvindefodbold er økonomien af helt andre dimensioner på eliteherreniveauet i fodbold. Vi må acceptere, at vi ikke kan holde på spillere, der får tilbudt fuldtidskontrakter i større klubber, når vi kun kan tilbyde "fyraftensprofessionalisme" i 2. division. At vi kan løfte vores bedste herreseniorhold til at blive en etableret del af 1. division for slet ikke at tale om Superligaen er fuldkommen urealistisk med de økonomiske midler, vi har.

Og hvis det nu engang er vilkåret, giver det så mening at bruge så mange ressourcer på talentarbejdet i herreafdelingen, som vi gør? Ja, selvfølgelig kaster talentarbejdet noget af sig i form af positiv omtale, når en 93-spiller gør karriere i store klubber. Og det kan også – en sjælden gang – kaste penge af sig i form af transferindtægter. Så helt forgæves er det selvfølgelig ikke.

Men når vi gør boet op, er det nu alligevel deprimerende, hvor lidt af dét, vi sår, vi høster. Her tænker jeg ikke kun på ungdomsspillere, der vælger B.93 fra til fordel for større klubber uden at vi får en krone for det. Jeg tænker i lige så høj grad på dem, som ved overgangen til seniorniveau måske lige nøjagtig ikke har niveauet til divisionsfodbold, men derfor kunne være et stort aktiv for klubben ved at løfte niveauet på vores 2. senior og/eller på sigt kunne udvikle sig til divisionsspillere. Må jeg minde om at spillere som Nicolas Nielsen og Danny Jung – begge klublegender i dag – spillede adskillige kampe på vores 2. senior, før de slog igennem på 1. senior. En sådan udvikling for en talentfuld spiller er helt utænkelig i dag – med et 2. seniorhold i Serie 2.

STØT UNGDOMSFODBOLDEN I B.93

Meld dig ind i Back-Op foreningen

Email: klarskov@b93.dk

Betal 1.000 kr. til kontonummer 3001 4589374487

Så når talentchef Martin Jensen i dette medlemsblad udtaler, at det på sigt er målet, at U19-truppen udelukkende skal bestå af spillere, der har potentiale til at blive en del af vores 1. herreseniorhold, bliver redaktøren både glad og ærgerlig på samme tid. Glad, fordi det er en smuk ambition, og skønt at høre om det stærke arbejde, der udføres i ungdomsafdelingen. Ærgerlig, fordi vi med en sådan ambition i endnu højere grad end i dag vil fremavle frugter, andre vil høste.

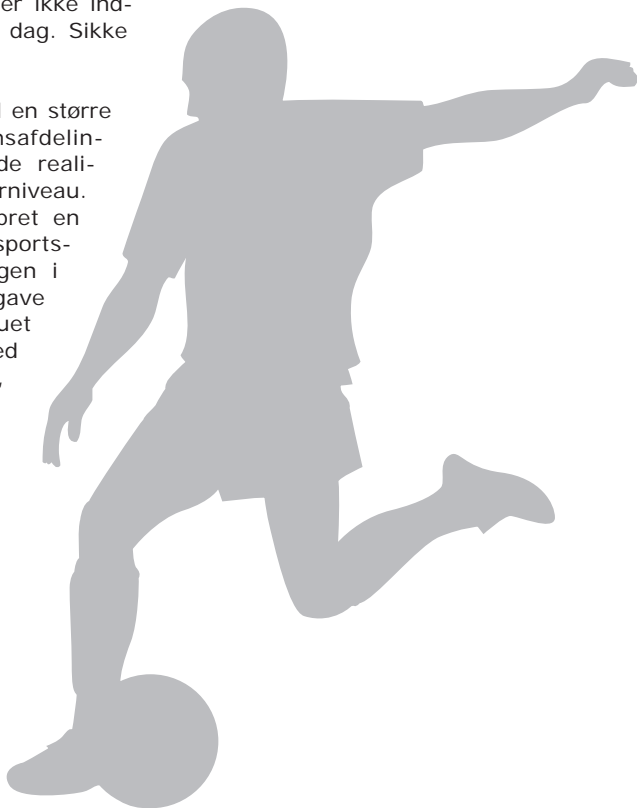
For selv om en hel U19-trup har potentiale til at spille på divisionsholdet, kan vi jo ikke rykke tyve ynglingspillere direkte op på herreseniorholdet i ét hug. Så hvad sker der med dem, der ikke bliver rykket op? Ja, hvis der ikke sker ting og sager i vores seniorafdeling, får de tilbudt at spille i serie 2 og træne to gange om ugen. Det vil de ikke. Altså smutter de til andre klubber. Ligesom det er tilfældet med de førsteårsseniorer, der ikke indlemmes i divisionstruppen i dag. Sikke et spild.

Det kunne være dejligt med en større balance mellem ungdomsafdelingens ambitionsniveau og de realistiske muligheder på seniorniveau. Derfor følgende forslag: Opret en ny funktion, der hedder sportschef for herreseniorafdelingen i moderklubben. Dennes opgave skulle være at løfte niveauet for vores 2. seniorhold ved at hente nye spillere til det, forbedre træningsmulighederne, så de på længere

sigt kommer til at træne fire gange om ugen, give dem kontingentfrihed, måske endda mindre beløb for at spille på holdet. Eller at skabe et U21-hold med lignende forhold.

D´herrer i bestyrelsen vil uden tvivl blot ryste lidt på hovedet og sukke et par ord om økonomi. Indrømmet: Nogen let opgave er det ikke. Og selv om det skulle lykkes at løfte niveauet for vores 2. senior, er der stadig en risiko for, at de unge seniorer vil fravælge os, fordi der er større prestige i at spille 1. senior i en anden klub eller fordi vi ikke formår at løfte os op på danmarksserie-niveau.

Men hvad er alternativet? Hvad vil moderklubben egentlig med sin herreseniorafdeling? Har vi kastet håndklædet i ringen? Kan vi leve med, at vi høster så lidt af dét, vi sår?

KVINDERNE PÅ VEJ FREM

Medlemsbladet tager temperaturen på kvindeafdelingen

af Mads Mazanti Jensen

At der er grøde i kvindeafdelingen er efterhånden ingen hemmelighed. Ganske vist formåede 1. damesenior desværre ikke at fastholde pladsen i den bedste række, men det vrimler med talentfulde piger i klubben. Vores U18-hold spiller i den bedste ungdomsrække og leverer talent på talent til seniorerne.

Før sæsonstart mødte medlemsbladet cheftrener for 1. damesenior, Anders Vang, og sportschef Lars Møller for at høre om forventningerne til den kommende sæson. Og til fremtiden i det hele taget.

Vores 1. damesenior har op til sæsonen mistet nogle af de udenlandske profiler, først og fremmest den voldsomt ombejlede stjerne, hollandske Paola van der Veen, som ønsker at prøve lykken i udlandet. Og cheftrener Vang lægger ikke skjul på, at det ville pynte på holdet med et par udlændinge, især en offensiv profil. Men den danske stamme på holdet er intakt, og det meget talent, som pibler op fra ungdomsafdelingens underskov, giver alligevel grund til optimisme. Målet er klart: Oprykning til den bedste række.

– På herresiden taler man nogle gange om, at vores 1. senior kommer i oprykningsfare, hvis de ligger godt i tabellen i 2. division. For alle ved, at vi måske nok har potentialet til at rykke op, men ikke har en jordisk chance for at klare os i 1. division med klubbens nuværende ressourcer. Hvordan er det på damesiden? Kan vi etablere os i den bedste række?

Anders Vang: Der er økonomien væsentlig anderledes i kvindefodbold. Det er klart, at hvis vi rykker i kvalligaen og tager næste skridt, skal vi løfte det sportslige niveau. Men lige nu har vi et hold, hvor jeg tror, at hvis vi havde spillet med det hold i kvalligaen, kunne vi også godt rykke op i Kvindeligaen. Vi bliver ikke danske mestre med det her hold, men vi

Lars Møller
Foto: B.93 Arkivfoto

Anders Vang
Foto: B.93 Arkivfoto

har bestemt potentialet til at etablere os. Og så gælder det bare om at få opbygget et sportsligt miljø, der er godt nok til at vi kan gøre det.

Lars Møller: Til sammenligning har 1. division for herrer flere fuldtidsprofessionelle hold, mens kvindeligaen har hold som selv Brøndby, som er blevet danmarksmestre, hvor vel omkring halvdelen ikke får noget for at spille. Det er nogle andre proportioner, og der er få klubber. Der er kun otte klubber i Kvindeligaen, så det, der kan blive svært, er, hvis vi er fire Kvindeligaehold på Sjælland. Så kan det være svært at etablere nok spillere af dansk oprindelse til, at man kan få et slagkraftigt hold. Men jeg vil påstå at med det hold, vi har, og med de naturlige tilgange, der vil komme, hvis/når vi rykker i Kvindeligaen, så matcher vi flere af de andre hold. Og vi har en rigtig god ung kerne af spillere, som jo også udvikler sig i det her halvår i 1. division, så de bliver bedre. Vi er fortrøstningsfulde. Vi tror på det.

– Det med de unge spillere. Vi har en meget talentfuld ungdomsafdeling. Hvordan er udsigterne til at få de unge integreret på seniorniveau?

Vang: Det er de allerede. Og der er ingen grænse for, hvor mange, der kan spille. Hvis de er gode nok, spiller de. Men det er klart, at Lars og jeg selvfølgelig har ansvaret for, at hele afdelingen hænger sammen. Vi skal jo ikke rippe et U18-hold, det skal stadig fungere. Men lige nu er to af vores top5-spillere stadig U18-spillere. Den ene er lige ved overgangen til senior-spiller. Men det er unge spillere.

Møller: Anders og jeg har en grundholdning, der hedder: Er du god nok, er du gammel nok. Og det gælder også nede i ungdomsårene, dvs. at man godt kan rykke op til et andet hold, hvis man reelt får den bedste udvikling dér. Der kan være nogle, der på samme årgang ikke får den optimale udvikling dér, og så skal de op at spille med nogen, der er ældre. Men vi gør det ikke bare for at gøre det. Vi gør

det, fordi der er en mening med det, og vi har talt med spilleren og familien om det. Fordi det er en beslutning, man skal tage sammen med familien, for der også nogle sociale hensyn at tage. Man skal finde en balance i det. Nogen har ikke brug for at starte med det samme hos Anders på senior. De skal begynde med at træne med 1-2 gange om ugen, og så skal man finde ud af, hvad det betyder for dem at komme op fuldstændig. Og så er der andre, der bare med det samme kan rykke op.

– Når jeg ser på turneringsplanen for U18-ligaen, er der utroligt mange ture til Jylland. Det må være krævende, både økonomisk og tidsmæssigt for de unge piger at spille i den liga. Hvordan håndterer I det?

Vang: Hvis vi snakker ligestilling, så er det jo fuldstændig de samme vilkår som på herresiden, bortset fra at vi har færre klubber på Sjælland, som er på topniveau. Hvis pigerne gerne vil leve af at spille fodbold en dag, hvilket de fleste drømmer om, så er det en del af *gamet*. Og specielt hvis de vil en masse sportsligt, så er der bare en masse gode klubber i Jylland. Jeg tror ikke, der er så mange U18-piger, der er kede af at køre til Jylland. Det plejer faktisk at være nogle meget gode ture derover. Når man ved, man skal spille U18-liga, så ved man, at det er en del af *gamet*.

Møller: Hvis vi ikke kun kigger fodbold, men også kigger udvikling som menneske, så er det noget af det, der udvikler lederskab og menneskelige kvaliteter. Noget fællesskab, som ikke er uvæsentligt i forhold til at spille fodbold. Og det er klart, at lige når man ser på kampprogrammet, og man ser, at de ni hold er fra Jylland, et fra Fyn og tre på Sjælland, så kan man godt tænke "hold da op, der er mange ture". Men vi skal huske, at det er en helårsturnering, dvs. at der ligger fem ture i efteråret og fire i foråret, så mere er det jo heller ikke. Reelt er det måske halvanden gang om måneden på en halvsæson, at man er i Jylland. Er det meget?

Det synes jeg ikke. Det giver noget til holdet. Vi kan se, at når et hold bliver spillet sammen – på vores nye U18 kommer der spillere op fra U16 – bliver spillerne gjort til en enhed af en enkelt tur til Jylland. Og det betyder rigtig meget for holdet. Man har også den der med, at nu er vi kørt så langt, nu skal vi give den en skalle. Det er med til at modne dem, det er med til at få dem til at mærke, hvad det egentlig vil sige at spille fodbold på allerhøjeste niveau. Det er jo også der, det udgør en forskel i forhold til at spille i lokale, regionale rækker. Hvis de har kørt rigtigt langt i U16, så har de været i Nykøbing Falster. Nu mærker de, at nu er det sgu alvor. Nu tager vi de lange ture, ligesom de gør i Kvindeligaen og i Superligaen. Der kommer noget stolthed, når de er nye. Det skal man ikke underkende. Det er klart, at det er en ulige fordeling, men det er bare fordi, der er flere stærke kvindeklubber i Jylland.

– Til sidst vil jeg gerne høre lidt om, hvad I kunne ønske jer for de kommende år i forhold til senior- og ungdomsafdelingen, hvis I bare kunne få lov at drømme lidt...

Vang: Nu må vi jo se, om vi skal være realistiske eller urealistiske. Jeg har i hvert fald lært af denne her verden, at man skal lade være med at drømme for langt frem. Man ved aldrig, hvad der ske. Men jeg ønsker mig da, at vi kommer tættere på et professionelt miljø, det vil sige: At alle de små ting i dagligdagen fungerer; at der er en fysisk træner, at der er gode fysioterapeuter, at der er sørget for, at pigerne skal tænke så lidt som muligt på andet end at møde ind og spille fodbold. Og det samme med Lars og mig, vi skal tænke så lidt som muligt på andet end det sportslige, for det er i bund og grund det, vi er ansat til. Nogle strukturerede rammer, som er en lille smule mere professionelle end de er i dag.

Jo mere økonomi, jo mere kan vi frigive spillernes tid, og jo mere vi kan frigive spillernes tid, jo bedre kan de blive, og jo mere kan vi arbejde med dem. Kan vi ind-

føre flere og flere kontrakter i pigefodbold, og få flere penge ind i det, så har vi mere tid sammen med dem, og så kan vi rykke det sportslige niveau. Lige nu snakker DBU også meget om, at der skal flere tilskuere på stadion. Det kræver, at produktet er godt, og det produkt bliver kun godt, hvis vi træner mere og har mere tid sammen med spillerne. Det er små drømme, som burde være en realitet indenfor et par år, hvis man nogen sinde vil noget med kvinde fodbold i Danmark. Ellers må man acceptere, at man aldrig kommer derhen, hvor man gerne vil være.

Møller: En af de vigtigste ting er også det, Anders siger først: Organiseringen. Vi har behov for en organisering, hvor det er tydeligt, hvem der tager beslutningerne. Vi har brug for en *head of women*, en, der er den øverste leder af kvindeafdelingen. Og så har vi brug for, at vores sundhedsstab bliver god. Hvis man ser på statistikker for korsbåndsskader i kvindefodbold, er det alarmerende. Derfor er der brug for, at der er styr på den del af det. Jeg har lige indgået en aftale med tre idrætsstuderende om, at de fra 1. oktober frem til slutningen af november kører et forløb med vores U18 hver træning, altså fire gange om ugen, tyve minutter før træning, hvor de kun træner Fifa 11+ øvelser, for at se hvad de egentlig giver. De skal lave en afhandling på studiet, og så har jeg indgået en aftale med dem om, at de kan lave den hos os. Alle de der ting skal vi have styr på. Det skal være sådan, at trænerne ikke skal tænke over dem, men at de fysiske trænere bare står der. Det gør de også i FC Nordsjælland. Når træningen begynder, laver de øvelserne, og når de er færdige, tager træneren over, og han kan ikke komme til, før de er blevet udført. Det er vi nødt til at tænke mere over. Det er vi nødt til at finde ressourcer til. I drømmescenariet er det på plads.

Og så er det klart, at vi skal sikre os, at vi bliver en udviklingsbase for trænere. Det vil sige: Vi skal skabe et rum for dygtige, unge trænere – både kvindelige og mandlige. Vi kunne godt tænke os, at få

fat i nogle dygtige, tidligere spillere til at blive trænere, så vi også har nogle kvinder til at forstå kvinder. Vi tror ikke på, at man skal sige, at der skal være 50% kvinder. Vi skal have dem, der er bedst til at træne kvinder. Om det er en mand eller en kvinde er jeg ligeglad med, men vi vil rigtig gerne have kvinder med i staben, uanset om det er som assistent eller cheftræner, så vi skal skabe noget økonomi til at uddanne dem. Det vil sige, at de får de licenser, de skal have. Det er ikke fordi, hverken Anders eller jeg tror på, at man er verdens bedste træner, bare fordi man har A-licens. Men man skal have den for at træne på det her niveau. Og til det formål skal vi skabe midler, så vi kan skabe de trænere og modne dem, så vi langsomt kan få dem til at blive vores trænere og skabe en kontinuitet på trænersiden. For det er også det, der giver de rigtige resultater. Hvis vi hele tiden skal skifte trænere, kommer det til at skade os i længden. For der kommer ingen kontinuitet i, hvad det er, vi skal lære.

Så er det klart, økonomien spiller en væsentlig rolle i forhold til, at der er nogle

klubber omkring os, der faktisk er villig til at bruge nogle penge. Det vil sige: Hvis vi skal slås om den samme spiller, behøver vi ikke at kunne tilbyde det samme, det har vist sig gang på gang, men hvis vi bare kan tilbyde et eller andet, så de får dækket en eller anden form for udgift, så er de klar til at vælge os, fordi de synes, vi har et godt træningsmiljø.

Og nu, hvor der begynder at komme penge i kvindefodbolden, og man henter spillere til England, Frankrig, Tyskland, Spanien, skal vi ligesom på herresiden også på sigt kunne tilbyde ungdomskontrakter til vores U18 og U16-spillere – når de bliver 16, kan de jo få en ungdomskontrakt. Det skal vi prøve at finde midler til at gøre. Der kunne vi godt tænke os ligestilling. Men det kræver jo, at der er nogle, der lyst til at smide penge i det. Men allervigtigst for mig, det er organiseringen. At vi bliver endnu skarpere til organiseringen. Og jeg ved, der er fokus på det.

2 BUTIKKER I NDR. FRIHAVNSGADE!

Nr. 29 BOGHANDEL tlf. 3526 3334
Nr. 31 KONTORFORSYNING tlf. 3526 3364

VELKOMMEN HJEM, RUDI

Den tidligere 1. holdsspiller og -cheftræner, Morten Rutkjær, er tilbage i klubben

af Mads Mazanti Jensen

November 2016. I monsunaftig regn kæmpede B.93 sig til en 1-0-sejr over Fredensborg og sikrede sig en plads i 2. divisions oprykningsspil. Få uger inden havde klubben præsteret en af sine største pokaltriumfer i nyere tid ved at slå Superligaholdet Esbjerg ud af pokalturneringen.

Stemningen i og omkring holdet var euforisk i de efterårsdage. Vi havde taget fussen på alt og alle og præsteret så flotte resultater, som vi vel dårligt nok selv havde turdet håbe på. Og så sprang bomben: Manden bag det hele, cheftræner Morten Rutkjær, blev fyret. En beslutning, der mildt sagt vakte en del undren, for "Rudi" havde ikke blot skabt resultater, men var også med sit udadvendte og sympatiske væsen var en populær herre blandt både spillere og fans.

Det var derfor en nyhed, der glædede mange, da det i juli i år blev offentliggjort, at Morten Rutkjær vender tilbage til klubben, nu som assistent for cheftræner Danny Jung. Medlemsbladet kastede sig selvfølgelig straks over den hjemvendte helt, og det kom der dette interview ud af:

– *Hvad var begrundelsen for, at du gerne ville tilbage?*

– Sidst jeg var i en divisionsklub, var i Frem, sammen med Danny (Jung, red.) blandt andre, og så har jeg i det sidste halvandet års tid haft fokus på at have mit eget akademi, og med at bygge Holbæk op med en helt ny sportsby, så det, og min familie, har jeg prioriteret. Men det sidste halve års tid har jeg været meget opsøgende for at komme tilbage igen. Jeg har både gjort en indsats selv og er også blevet kontaktet af klubber, som ville have mig enten som cheftræner eller assistent. Jeg var faktisk tæt på at blive cheftræner i Frem, men så kom Danny og Patrick (Mtiliga, sportschef, red.) med et tilbud om at blive en del af teamet, og så var jeg slet ikke i tvivl. Det er det rette sted, og der er kommet en masse nye spillere. Den måde, man spiller på, og mit 93-hjerte gjorde, at jeg fulgte det, så derfor er jeg tilbage i 93.

– *Hvordan har du det med rollen som assistenttræner? Før var du jo cheftræner...*

– Det er helt fint med mig. Titlen betyder ikke noget for mig. For mig handler det

Assistenttræner Morten "Rudi" Rutkjær
Foto: Claus Vandborg

om, at jeg er i udvikling og kan byde ind i den rolle, jeg får. Jeg er kommet så langt i min trænerkarriere, at teamet er vigtigt for mig. At jeg er sammen med nogle gode mennesker, hvor vi præsterer sammen, har en sjov hverdag og prøver at lave det bedste *set-up* for vores spillere. Så for mig betyder det ikke noget, om jeg er cheftræner, eller *first assistant*, som vi kalder det nu. Jeg får meget af ansvaret for den unge gruppe af spillere, men samtidig er det Danny og mig, der skal prøve at lave en god slagplan for, hvordan vi præsterer i kampene, så det er perfekt for mig.

– *Hvordan ser du på den kommende sæson? Det ser jo svært ud med kun én oprykker og fem nedrykkere...*

– Jeg tror, det bliver svært, men vi skal tage en kamp ad gangen, og så handler det meget om, at vi har respekt for det, vi skal ud i, med fem nedrykkere. Jeg ser allerede på nedrykningsspil og oprykningspil. Der er mange klubber, der satser, og jeg tror, det bliver meget lige, så for

os handler det om at tage en kamp ad gangen og præstere så godt som muligt, og ikke tænke seks kampe frem. Men jeg tror, det bliver svært, det gør det.

– *Og hvad kan I gøre for at opbygge truppen forud for sæsonen?*

– Vi skal have respekt for det, vi skal ud i, og vi skal også have respekt for, at vi har mistet fire-fem spillere, som har lavet mange mål for os. Men omvendt er det jo også dét, der gør det spændende. Så må vi prøve at udvikle nogle nye. Sidste gang, jeg var her, havde jeg succes med at udvikle unge spillere, som også er kommet videre i systemet, og det tror jeg på, at jeg kan byde ind med. For så er der andre spillere, der må tage over. Jeg har respekt for det, vi skal ud i, men jeg tror også, at vi over tid kan udvikle nye spillere. Det er det, B.93 er kendt for.

GRUSHAJERNES STORHEDSTID

Sommeren var – som altid – fyldt med aktivitet på tennisanlægget

af Mads Mazanti Jensen

Hvis ellers vejret tillader det, er sommeren en herlig tid for tennisfolket, der får masser af plads at boltre sig på, i modsætning til vinteren, hvor hallens fire baner er alt, hvad der er at gøre godt med.

Ligesom for fodboldfolket er sommertiden også camp-tid for tennisfolket. Men tennisafdelingens sommercamp adskiller sig fra fodboldafdelingens ved at være et anliggende for voksne og ved at strække sig over seks uger i sommerperioden.

Meldingerne lyder på velbesøgte camp-uger (i gennemsnit 40 deltagere pr. uge) med glade spillere på grusbaner – eller i hallen, hvis det lunefulde danske sommervejr viste sig fra sin mindre venlige side.

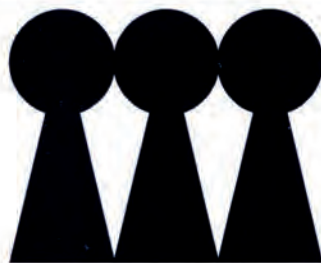
Blandt elitespillerne er sommeren årstiden for udendørs-DM for hold. Ligesom i indendørsturneringen består en holdkamp af seks kampe – fire singler og to doubler. Hver kamp spilles bedst af tre sæt, men det eventuelt afgørende sæt er et såkaldt match-tie-break, et tie-break, hvor der spilles til ti.

Vores herrer har klaret sig fremragende i 2. division øst pulje 1 (den tredjebedste række) med lutter sejre (seks ud af seks mulige) frem til redaktionens slutning d. 20. august. Kun i kampen i Vedbæk var der spænding om udfaldet, men i den 2. herredouble afgjorde Johan Fritze Neve og

Fra sommercampen
Foto: Tennistrænerne

Fra klubmesterskabet
Foto: Frederikke Nørgaard

Hvordan er dit hjem aflåst lige nu?

Indbrud er jo sjældent godt. Derfor var det måske en god idé at få kigget lidt på aflåsningen. Så behøver du ikke at tænke på risikoen for indbrud, når du er til fodbold. Hos Sesam Låse er vi specialister i mekanisk og elektronisk sikring, og vi har sikkert også en løsning der passer til dig.

Sesam Låse- og Sikringscenter A/S
Østerbrogade 120, 2100 København Ø
tlf: 3542 0033 www.sesam.dk

Frederik Hedegaard kampen med 11-9 i et dramatisk match-tie-break.

De bærende kræfter på herreholdet har været Johan Fritze Neve, Matthias Bech Møller og Holger Hassel Nørregaard, der ved redaktionens slutning har de bedste kampstatistikker i divisionen overhovedet. Nørregaard har ligefrem gjort rent bord med en statisk på 10 vundne og 0 nederlag.

Damerne har haft en mere svingende sæson med to sejre og tre nederlag ved redaktionens slutning, men de er altså også placerede i en række højere end herrerne, 1. division Øst. En 5-1-sejr i den indledende kamp mod Vedbæk blev fulgt af et 1-5-nederlag mod det stærke Lyngbyhold. Derpå fulgte et ærgerligt 3-4-nederlag mod Roskilde og en 6-0-udradering af bundholdet Farum, før kampen mod ATK blev tabt 3-4.

Kampen mod Roskilde bød på en spektakulær 4. single. Vores purunge talent Zoe du Pasquier Jensen mod Roskildes spillende næstformand, den tidligere landsholdsspiller og topspiller for B.93, Anja Kostecki, der figurerede på ver-

densranglisten længe før Zoe blev født. "Generationernes kamp" blev en tæt affære, som ungdommen først trak sig sejr- rigt ud af efter et jævnyrdigt match-tie-break, 10-8 i Zoes favør. Men selve holdkampen vandt Roskilde altså.

D. 10. august påbegyndtes de udendørs klubmesterskaber på anlægget. Der var 120 tilmeldinger, og State Drinks var så venlige at sponsere drikkevarer til arrangementet. Finalerne blev først afviklede efter redaktionens slutning, men vi vender selvfølgelig tilbage med resultater fra de afgørende kampe i det næste medlemsblad.

Fra klubmesterskabet
Foto: Frederikke Nørregaard

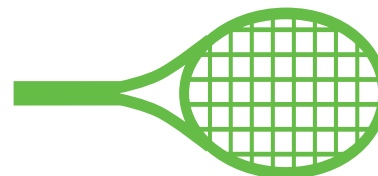
Fra klubmesterskabet
Foto: Frederikke Nørregaard

Netværkstennis

Mød op!

Mulighed for at finde ny makker til single – mix – dd – hd, eller bare møde folk der kan lide at spille tennis
Der er en ansvarlig koordinator på dagen. Mød ny makker/modstander
GRATIS

Fredagschallenge

Gælder om at vinde rigtig mange point på tid – så ingen lange sideskift!

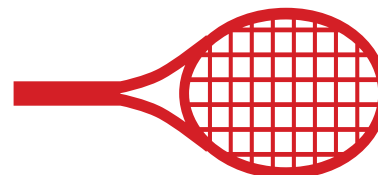
Husk 50 KR. hvis du vil hygge bagefter

Lørdagsopen

Er for dig der kan holde bolden igang på et fornuftigt niveau og spille med forskellige en gang om ugen – 4 timer

30 KR. til frugt/chips/væske
Koordinator til stede.

B.93 Breddedvalget 2019

Tøsetennis

Hver onsdag
Kun for damer

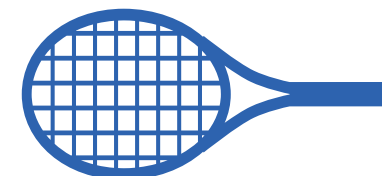
GRATIS

Gentleman

Afholdes kun én gang
Se kalender

50 KR til mad/drikke

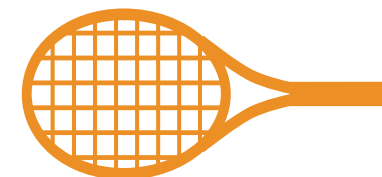

Tirsdag/Torsdags Open

For dig der kan spille på formiddage pga. holdskift – flexetid – retired m.v.

Der er koordinator til stede

GRATIS

Følg med på hjemmesiden og Facebook/Opslag

Alle arrangementer er for over 18 år

LYSERE FREMTID TRODS FÆRRE MIDLER

Før sæsonstarten mødte medlemsbladet talentchef Martin Jensen

af Mads Mazanti Jensen

Lysere fremtid trods færre midler. Ja, det lyder som noget, der ikke burde kunne lade sig gøre. Ikke desto mindre er det en udvikling i fodboldafdelingens ungdomsafdelling, som dennes altid imødekomende og sympatiske talentchef, Martin Jensen, kunne berette om i dette interview, hvor vi en brandvarm sommerdag i svalende skygge på andensalens hyggelige terrasse gennemgik ungdomsafdelingens tilstand ved indgangen til efterårs-sæsonen:

– Hvis vi begynder med U19- og U17-holdene, hvordan står de så forud for eftersårssæsonen?

– Jeg synes, de står godt. Vi er lige kommet hjem fra en træningslejr i Vildbjerg sammen med førsteholdet. Den var sindsygt fed. Vi er først og fremmest kommet virkelig langt det sidste år i forhold til kulturen. Vi har fået skabt en kultur nu, som jeg kunne mærke har forankret sig i gruppen. Vi er selvfølgelig ikke færdige med det, det tager lang tid, vi skal blive ved med at arbejde med det, men vi har flyttet dem rigtig meget i forhold til træningsmiljø og i forhold til, hvordan man er sammen udenfor banen. Helt overordnet har afstanden aldrig været kortere fra U17 og op til 1. senior. Det var fedt at opleve. Og det skyldes selvfølgelig førsteholdsteamet og trænerne omkring U17 og U19, der samarbejder målrettet for at bringe det hele sammen.

Rent spillemæssigt ser U19-holdet mere potent ud end det nogen sinde har gjort. De ser skarpe ud. Det er en meget kompetitiv trup. Der er mange spillere, som har potentiale til at blive førsteholdsspillere. Mange spillere, som Danny (Jung, cheftræner for 1. senior, red.), Patrick (Mtiliga, sportschef, red.) og Rudi (Morten Rutkjær, ass. træner for 1. senior, red.) skal holde øje med i den kommende tid. Der er en god kultur omkring det, så jeg

tror, U19-holdet bliver rigtig spændende at følge.

U17 har i mange år været vores stærkeste akademihold, og det ser også fint ud. Der skal stadig slibes lidt kanter. Det er en fin stor gruppe af spillere; der er meget potentiale i truppen. Nu kommer vi lige fra en træningslejr, hvor vi må sige, at der stadig er et stykke vej endnu; det er der jo altid med et nyt U17-kuld, for det er de to første årgange, og de skal tage et stort, nyt skridt i forhold til måden, vi angriber tingene på. Så der bliver et fint arbejde for U17-teamet i den kommende tid. På træningsbanen især, træningsmentalitet, og hvilke krav, vi stiller til os selv. Men begge hold kommer til at spille med i toppen af rækken, som de plejer.

– Er det niveau, de to hold befinder sig på nu, den næstbedste række, dét niveau, der er deres topniveau, eller kunne man forestille sig, at de for fremtiden godt kunne gøre sig gældende i den bedste række?

– Udfordringen er helt klart licenssystemet. Det koster nogle kroner, og det vil i hvert fald koste en million til halvdelen mere, vi skal bruge på ansættelse af trænere. Faktum er, at vi har skåret ret meget i budgettet. Vi har skåret tyve procent fra sidste år. Og på trods af det, har vi optimeret rigtig mange ting internt.

– Hvordan optimerer man samtidig med, at man skærer?

– Det handler om at holde fokus på dét, man kan gøre noget ved. Og det er dagligdagen og træningsbanen. Det skal vi være pivskarpe på. Og så har vi fået nogle trænere ind, som er sindssygt ambitiøse og ærgerrige. De vil være med til hele tiden at flytte tingene og gøre det bedre på træningsbanen. Desuden skal

Herrmann & Fischer

Grafisk kommunikation / Design og tryk

HVERDAGENS
HELTE

DESIGN, PRINT & TRYK

Herrmann & Fischer A/S • Fjeldhammervej 9 • 2610 Rødovre

44 84 36 66 • www.hogf.dk

man finde ud af, hvad der som minimum kræves for at lykkes. Men det er helt sikkert vanskeligt. Jeg kan også mærke det nu, når vi skal ud at ansætte trænere, for vi er mindst talt ikke konkurrencedygtige på lønninger. Men vi har et utroligt godt ry nu. Det arbejde, vi har lavet det sidste års tid, ryktes til spillere, ledere og trænere i de andre klubber. De forstår, at B.93 er på vej tilbage et godt sted. Og det er seriøst, det arbejde, der bliver lavet. Og så håber jeg jo så, at det også kan være en platform for de trænere, der er her, til at komme et skridt videre en dag. Ligesom det skal være for spillerne.

Men den største udfordring er helt sikkert økonomien. For det er klart, at lige nu har vi en ungdomsudviklingstræner (Ala Mohammed) på halv tid, en børneudviklingstræner på halv tid (Patrick Glikmann) og så mig selv ansat, og skal vi have ligastatus, skal vi op at have seks ansatte. Så vi skal have flere fuldtidsmedarbejdere på akademiet. Men hvis vi kun taler om spillerne, så vil jeg sige, at vores U17 allerede sidste år lå på et niveau, hvor de godt kunne spille med i bunden af ligaen. Vi sammenligner os gerne med dem, der ligger lige i bunden af ligaen rent spillemæssigt. Vi har nogle spillere, som de andre klubber ikke kan knække koden på. Jeg tror, vi er en af de eneste klubber i Danmark, der favner så bredt, som vi gør. Og har nogle anderledes typer. Det gør det sindssygt spændende at arbejde med. At vi har lidt kant.

– Hvordan er situationen på de hold, der yngre end U17 og U19?

– Hvis vi ser på både U13, 14, 15- årgangen, spillerne, der er født i 07, 06 og 05, så synes jeg, de ser rigtig gode ud alle sammen. Det er tre solide årgange med ret meget top på. Der har været heftig opmærksomhed omkring dem i foråret, hvilket har været ret ressourcekrævende. Vi har mistet et par spillere. Den bedste 05er, to 06ere to 07ere og en 08er, og i øvrigt en af de bedste 04ere også, men det er jo *the name of the game*. Og jeg

tror på, at vi så bare udvikler de næste. Vi kommer stadig til at kunne være med, hvor det er sjovt. Vores U13 kommer til at spille med i den bedste række, U14 og U15 i den næstbedste, og der er helt klare forventninger om, at de kommer til at ligge i toppen af den. Men det er jo så en af de få steder, hvor vi faktisk har opgraderet, på T+ segmentet, hvor vi har gjort Ala til halvtidsmedarbejder, og det kommer forhåbentlig til at give et stort løft i det daglige til den gruppe. Så alt i alt ser det ret spændende ud, synes jeg.

– Hvordan undgår vi, at vores unge spillere bliver fisket til de større klubber, eller er det bare et vilkår, vi må leve med. Hvad er strategien i forhold til det?

– Vi holder fokus på, hvad vi selv kan gøre noget ved. Vi arbejder imod at gøre vores eget miljø så stærkt som muligt. Både på træningsbanen og rundt omkring den. Og klæde trænere på så godt som muligt og udvikle dem, så det bliver attraktivt at være hér. Vi kan ikke gøre noget ved, hvad andre klubber kan og ikke kan, men vi kan gøre noget ved, hvad vi selv kan, så det er dér, det starter. Så er min holdning også sådan, at hvis vi har topspillere på nationalt plan, så skal de også kunne matches mod de bedste. Og der har vi så en udfordring på U15, hvor vi ligger i den næstbedste række og på U17, og hvis vi ikke er i stand til det, så kan det godt være, at der er få spillere, som har bedre af at spille i et endnu stærkere miljø, hvor de rent faktisk bruger ressourcerne på at ansætte de folk. Så noget af det vil kræve, at vi bruger nogle flere ressourcer her. Hvis man vil holde på spillerne, skal man ansætte nogle folk, allokere nogle midler til det. For vi har på hver eneste årgang potentiale til topspillere. Indtil da bliver vi nødt til at acceptere, at der er nogle, der skal videre. Det er også okay. Og der tror jeg på, at så laver vi bare de næste. Det var faktisk Lasse, U17-træneren, der sagde til mig i foråret, da en spiller var på vej væk: "Vi kører bare videre, vi laver bare nogle flere spillere". Og det handler

om miljø. At der ikke er én talentfuld spiller, men mange. Og så er der måske nogle af dem, som topper lidt senere, og de store klubber ikke har fået øje på, som vi så er i stand til at bringe i spil. Nogle, der kan se vejen ind tidligt til førsteholdsfodbold, og den vej igennem skabe sig en karriere. For de drømmer alle sammen om noget højere end 2. division, men gennem den vej kan de udvikle sig til noget større.

– Afstanden mellem ungdomsfodbold og seniorfodbold siger du er blevet mindre, men stadigvæk er der vel en stor spildprocent for vores ungdomsarbejde, for de spillere, der ikke kommer ind på vores 1. senior, fordi vores 2. senior spiller i serie 2. Er der nogle tanker om, hvad man kan gøre ved den situation?

– Det er svært. I år ser det ud til, at vi leverer fire spillere og måske fem direkte til 1. senior. Det er saftusme flot. Det kan jeg måske kun komme i tanker om én anden dansk klub, der kan finde ud af. Som pipe-linen ser ud nu, kan det sagtens gentage sig næste år. Der er også nogle, som f.eks. Magnus Krogh, som al-

lerede er kommet op før tid. Det tror jeg også, vi kommer til at se igen. Så dét er egentlig en succes.

Desuden er det også et spørgsmål om, at vi får løftet vores niveau. Igen: Holde fokus på, hvad vi selv kan gøre. Min ambition for U19-gruppen på sigt er, at vores U19-trup kun skal indeholde spillere, som vi tror, kan blive 1. senior-spillere. Så må vi hellere have lidt færre 2. årsynglinge, hvis vi ikke tror på dem, og så starte med nogle flere 1. årsynglinge, som vi har mere tid til at arbejde med. Der er et stykke vej derhen, men vi er kommet langt. Det er en ret stærk U19-gruppe nu. Men der vil altid være nogle spillere, der ikke lykkes. Det kan være vanskeligt, fordi spilleren selv har ambition om noget højere. Serie 2 vil ikke matche deres egen ambitioner, hvis de har været vant til at træne fire gange om ugen. For mig handler det om, at der et miljø i seniorafdelingen, som de kan komme ind på. Det er enormt svært at skabe et U21-hold. Men det kræver, at der er noget, der er forankret, som de kan komme op til. Vi tilbød i år nogle af dem, at de kunne komme ind på vores 2. senior, men hvis der ikke er

Talentchef Martin Jensen
Foto: Claus Vandborg

et hold, som er seriøst nok at spille på, vil de hellere spille Danmarksserie i en anden klub. Så det er en vanskelig udfordring, som jeg med ro i sindet overlader til andre (griner).

– *Nu taler vi meget om eliten, og det er selvfølgelig også din opgave, men er der en risiko for at klubbens fokus på eliten kan ramme dem, som ikke har sportslige ambitioner, men som bare godt kan lide at spille fodbold? Kan vi som klub både rumme elite og bredde?*

– Der kan helt sikkert være plads til det hele. Lad mig starte med at sige, at vi som sagt er blevet skåret 3-400.000 i år, i forhold til hvad der blev brugt sidste år på akademiet. Så der er ikke blevet brugt flere ressourcer i drenge-elite, snarere tværtimod. Og det at vi laver et bedre træningsprodukt, eller at vi træner bedre, at vi er bedre til at passe på vores ting og hinanden, det tror jeg aldrig nogen sinde kan komme til at gå ud over nogen. Snarere tværtimod. Vi inviterer

alle breddetrænere med til trænermøder; de er altid velkomne til at komme og kigge forbi. Der er jo et summende miljø heroppe på anden sal, hvor alle trænerne møder ind, og der kan man altid komme. Hvis man f.eks. er U15-træner i mester-rækken, kan man komme over at spørge førsteholdstræneren om et eller andet, hvis man vil. For alle er tilgængelige. Og det kræver faktisk bare, at man vil. Det er enormt vigtigt for mig, at alle dem, der arbejder med elitespillerne også er imødekommende og kan samarbejde. Og at de lever op til en af vores værdier, som er kærlighed. Det gælder jo også på tværs. Så i bund og grund ser jeg sådan på det, at jo stærkere vi er, desto mere kan vi også give igen. Jeg har også tilbudt, at vi på et tidspunkt sender vores U17- og U19-drenge ned at træne nogle børn. Den mangler sådan set bare at blive samlet op af dem, der står for det. Vi vil faktisk gøre rigtig mange ting. Så jeg tror kun, at jo bedre, vi er til det, som også fylder ret meget i B.93, identitet ude i verden, desto stærkere bliver klubben på alle planer.

Torben Henriksen

ADVOKAT

Møderet for højesteret

JURIDISK RÅDGIVNING VEDRØRENDE:

Køb/salg af ejendomme, ejerlejligheder, grunde, sommerhuse.

Køb/salg af forretninger/restaurationer.

Testamenter, ægtepagter, dødsboer.

Separation/skilsmisser/bodeling.

Kontrakter.

Aktie og anpartsselskaber.

Retssager/tvangsauktioner.

39 29 65 66

ØSTERBROGADE 103, 2100 KØBENHAVN

EMAIL: ADV@T-HENRIKSEN.DK

DEBAT: IDENTITET ELLER MANGEL PÅ SAMME

Carlo Merolli har reageret på lederen i sidste blad

af Mads Mazanti Jensen og Carlo Merolli

I den nu forgangne sommer hørte dette blads redaktør en historie fra det sydtyske: Bayern Münchens kvindehold skulle spille en Champions League-kamp i Barcelona. Hele truppen blev fragtet derned med fly og indlogeret på et hotel i gåafstand fra stadion. Men på kampdagen, da spillerne skulle fra hotellet til stadion, holdt Bayern Münchens spillerbus foran hotellet, klar til at køre dem til stadion. De mindre erfarne Bayernspillere var forbløffede og havde medlidenhed med den stakkels buschauffør. Han havde jo kørt flere tusind kilometer gennem Europa blot for at fragte spillerne den korte tur fra hotel til stadion. Spild af tid og ressourcer!

Men en klub som Bayern München ser ikke kun lavpraktisk og snusfornuftigt på den slags ting. For dem handler det ikke om at gøre, hvad der rent praktisk er nødvendigt, men hvad der er nødvendigt for at gøre det klart overfor omverdenen og egne spillere, at det er Bayern München, der gør sig klar til kamp. Bayern München. I en sådan klub kommer man ikke slentrende i træningstøj ind på stadion. Der ankommer man standsmæssigt i en bus med et kæmpe Bayern-logo på. Dette er Bayern München. Hér er vi.

Nej, B.93 er ikke Bayern München, og selvfølgelig kan vi ikke køre vores bedste hold ned ad Østerbrogade i bus for at spille på Østerbro Stadion. Men blot fordi man ikke kan være ekstravagant, betyder det vel ikke, at man ikke gøre noget overhovedet. For hvis vi ikke dagligt minder omverdenen og hinanden om, hvem vi er, kan man producere nok så mange talenter og resultater, hvad nytter det? Hvis der ikke er noget sjæl i foretagendet, kan det da være det samme.

Men hvad skal vi så gøre? Carlo Merolli, mangeårigt medlem og fast inventar på fodboldbanen hos "de gamle drenge",

har som reaktion på lederen i sidste blad skrevet følgende indlæg:

"Her fra klubbens absolut laveste rækker en reaktion til Mads Mazantis indlæg i sidste udgave af klubbladet:

Det er svært at blive at blive klog på en klub, der på en god dag, på en meget god dag, samler små trehundrede mere eller mindre betalende tilskuere til førsteholdets kampe. Det talmæssige grundlag for klubbens eksistens er svært at få øje på. Det er også svært at få øje på klubben i det hele taget. Derfor følgende indspark. Alle kan få gode idéer; der skal slid og penge for at føre dem ud i livet. Men her er, hvad jeg kan se, der mangler. Det meste kan resumeres med et ord: identitet eller snarere mangel på samme:

1) Vi ved, hvor klubben ligger: Ved Sporsløjfen 10. Prøv at spørge rundt omkring hvor mange, der ved, hvor B.93 ligger. I vil blive overraskede. Det kan være, at jeg kommer i de forkerte kredse, men de fleste aner ikke, eller har bare en diffus idé om klubbens præcise beliggenhed. "Byens ægte hold". Ja, i vore hjertes, men ellers? Var det ikke en idé at entrere med kommunen for at opsætte et stort skilt, hvis ikke en portal, lige efter busholdepladsen, hvor vejen begynder at gå ned ad bakke, med nogle synlige pile: "B.93: vejen til bold", så alle – også de, der ikke bruger klubben – ved, hvor vi ligger?

2) Det er en kendsgerning, at klubbens baner bliver brugt til træning af spillere, der ikke er medlemmer af klubben. Det er tab af penge, om end små, ville man sige, men det er især et manglende signal: "Det er en seriøs klub, det her, hvis du vil med, så skal du være med". Der er ingen eller blot sporadisk kontrol med, hvem der kommer. Kontrollen er ikke kun for at ekskludere, men for at inkludere. Det er en kendsgerning, at klub-

bens baner er attraktiv også for en del folk, der hverken ønsker en fast tilknytning til klubben eller har penge nok til at betale de 2.500 kroner om året. Hvorfor ikke åbne for alternative, billigere former for klubmedlemskab? Brug af baner efter bestemte tidspunkter osv.? Der findes elektronik nok til at styre det. Man kunne starte med at udstyre medlemmer med et medlemskort, der viser betalt kontingent.

3) Hvem betaler det administrative? Sponsorerne, banken, forestiller jeg mig, og kortet kunne også koste et symbolsk beløb. Samme kort kunne give nogle fordele ved at handle lokalt. Her kommer vi tilbage til identitet: Der bor 90.000

mennesker på Østerbro, og de fleste er ligeglade med fodbold (eller støtter andre lokale klubber). Dog ville de lokale handlende sikkert være glade for at få tilført omsætning mod at udstille klubbens vimpler, plakater eller noget synligt, noget, der viser, at "Vi støtter vort B.93". Som det er nu, er klubben usynlig i nabolaget.

3A) En mindre investering i sponsoreret merchandise ville også medvirke til en forøget synlighed.

4) Som sagt før, er det svært at få noget til at florere, når det kun er (omtrent de samme) trehundrede mennesker, der kommer til kampene. Men de lokale

Carlo Merolli
Foto: B.93 Arkivfoto

handlende kunne forsøges involveret i en kontinuerlig annoncering i klubbladet efter devisen "mange bække små", og så have nogle kopier af bladet i deres butikker. Jeg er klar over, at man ikke kan sammenligne B.93 med andre klubber i periferien af København, men tag for eksempel Brønshøj Boldklub: De præsterer et 32-siders program (pris 20 kr.) til hver hjemmekamp. Der er ca. 40 (små helt ned til en kvart A5-side) annoncører.

5) Parkering: Jeg skal være den første til at indrømme, at det er rart med gratis parkering, men måske skulle man fra klubbens ledelse kontakte rette myndighed for at få overdraget rettighederne over parkeringsbåsene i den umiddelbare nærhed af klubben. Der er gode penge at hente og en bedre orden på nærområdet, især når stressede forældre skal bringe eller afhente deres børn.

6) Afslutningsvis: Den indre identitet. Adidas betaler sikkert en fin sum penge for de mere eller mindre kunstneriske portrætter af Messi, Dybala, Pogba osv. Det kan de blive ved med, og de skal også overtales til at betale for portræterne af de bedste B.93-spillere i alle rækker, men især ungdomsrækkerne. Kvinderne/pigerne, som er en stor del af...

underskuddet er praktisk talt fraværende fra væggene. Drengene og pigerne fra alle U-hold ville føle sig mere tilknyttede til klubben, hvis de kunne se deres portræt, sådan lidt à la McDonald's "månedens medarbejder". Hvis de unge spillere så forlader klubben, kommer der sikkert andre, der fortjener pladsen på væggen og kan tage sine forældre og kammerater med og vise "se, der er jeg...". Det styrker tilhørsfølelsen.

7) Nu bevæger jeg mig ind i et område, jeg ikke har særlig meget (økonomisk) overblik over, men: Hver gang, jeg kommer i de andre klubber, er det første, jeg bliver mødt af, et kontor eller et sted, måske bare en bås, hvor der står "inspektør". Og – i det mindste – en stor tavle med henvisninger, plan, navne og telefonnumre. Kommer man ind på "Slottet", tager det fem minutter at orientere sig om, hvem man skal spørge om hvad. Et indtryk af kaos, selv for en...Italiener.

Undskyld, hvis jeg har plapret lidt løst om det ene eller det andet emne, men – med al respekt for økonomien – er det små tiltag. Klubben skal ud af sin *comfort zone*."

F. LINCK
GLARMESTER

VENNEMINDEVEJ 74 • 2100 KØBENHAVN Ø
TELEFON 39 29 55 12 • TELEFAX 39 27 20 11

SOMMERTID ER CAMP-TID

B.93 Football Camp blev en stor succes

af Mads Mazanti Jensen

Både tennis- og fodboldafdelingen har benyttet sommeren til at afholde såkaldte camps, altså åbne arrangementer fyldt med træning og leg. Tennisafdelingens camp er omtalt på side 11 i bladet, så her skal det handle om B.93 Football Camp (al magt til britisk imperialism), som blev afholdt fra 1. til 5. juli. I modsætning til tennisafdelingen er fodboldafdelingens camp rettet specifikt mod børn, så anlægget summende af fodboldelskende børn hin uge i juli, selv om sommervejret viste sig fra sin lunefulde side. Medlemsbladet har mødt en af hovedkræfterne bag campen, børneudviklingstræner Patrick "Pato" Glikmann, for at følge op på det fine arrangement.

– *Hvordan forløb campen i forhold til, hvad I havde planlagt?*

– Vi havde en større udfordring, da vi begyndte med at kigge på campen. Det var en opgave, der var blevet kastet meget rundt, og vi havde ikke helt overblik over, hvordan den skulle løses. Og så havde vi for at være på den sikre side anslået et deltagerantal, der lå omkring de 100. Vi har været meget positivt overraskede over, at vi kom op på næsten 200 i stedet for. Hvilket også viser, hvilket fantastisk bagland, vi har i klubben. Vi er super glade for al den støtte, vi får, når der er brug for det.

– *Men var det ikke også et problem rent organisatorisk, at der kom så mange flere end I havde regnet med?*

– Vi havde skaleret det i forhold til logistikken. Så hvis der kom flere, kunne vi godt skalere det op, uden at det var for stort et problem. Den største udfordring var i forbindelse med tøj, hvor man lige pludselig skulle bestille flere sæt fra eksterne leverandører. Vi frygtede, at vi ikke kunne nå at få det til tiden. Tøjet er stadig noget, vi kigger på at optimere til næste

camp, men ellers synes vi, at alt det andet kørte som smurt. Ud fra det, jeg erfarede, og ud fra de tilbagemeldinger, jeg fik fra vores deltagere, har der været en konsensus om, at campen faktisk var en stor succes.

– *B.93 vil gerne lave en anderledes camp i forhold til, hvad andre klubber præsenterer. Hvad er det, vi gør anderledes?*

– Til sidste camp lavede jeg en koncept, hvor man i stedet for at træne i seks timer trænede i en tredjedel af tiden, lavede konkurrencer i den anden tredjedel, og så lavede et stævne i den sidste tredjedel. På den måde håbede vi at appellere til mere aktiv deltagelse fra spillerne og trænerne til samlede aktiviteter, i stedet for at man kun var her for at lære ting, som man også havde brugt i hverdagen til sin normale træning. Vi introducerede blandt andet noget, vi kaldte B.93 Olympics, som vi lavede en tredjedel af tiden, hvor man havde fire stationer af forskellige konkurrencer/lege med trænerne, f.eks. fodtennis, stafet, maraton; der var flere discipliner, man kunne gøre sig god i. På den sidste dag lavede vi en af disciplinerne til et *dance-off*, hvor alle vores deltagere skulle udøve en rutine med deres træner til en bestemt sang, som vi så spillede, og så skulle de danse den rutine bagefter foran alle de andre deltagere til campen. Man fik så nogle points, ligesom til talentkonkurrencer. Og det faldt i meget god jord hos deltagerne. Det syntes de var spændende og anderledes. Det er ikke noget, man normalt gør sig i. Det havde lidt den der *sommer-vibe*, det var lidt fjollet, men alligevel var der fysisk aktivitet ind over.

– *Så det er noget, I også har fået med i sommerens camp?*

– Ja, det var ikke helt det koncept, jeg havde udset mig. I virkeligheden ville jeg

gerne have lavet noget mere specialiseret. Nu var det en hybrid-løsning, som kom på plads i forhold til, hvor meget tid, vi havde til at planlægge det. Men til næste camp har vi talt om at lave noget, der er mere specialiseret, så man finder nogle målgrupper og tilrettelægger et produkt til dem. Så kan vi også gå mere præcist efter nogle bestemte typer mennesker, der skal være der.

– *Ofte har man kendte spillere eller profiler til at trække deltagere til kampen. Havde I også det i sommer?*

– Vi havde været i en længerevarende dialog med Viktor Fischer gennem en af vores deltageres forældre, som kendte nogen i hans omgangskreds. Det blev så desværre ikke til noget, fordi han skulle på en træningslejr tidligere end de havde regnet med. I stedet fik vi Brian "Brizze" til at komme. Han er ikke så kendt i fodboldmiljøet, men han er meget kendt blandt ungerne for at være en *YouTube-celebrity*. Og det er jo en anden form for kendis, som man så får fat i. Men til gen-

gæld er han fodboldrelateret, fordi han er rigtig dygtig med en bold. Han kan lave kunst og tricks. Så ham fik vi til at komme den sidste dag, om fredagen, hvor han underholdt, var dommer i vores opvisningskamp mellem trænerne, og lavede rigtig mange sjove ting. Det var sjovt at se, for ungerne nød det fuldstændig. For dem var det nærmest som at se Gud. Han var en af de store idoler, som man normalt kun ser på skærmen derhjemme. Til en anden gang vil vi arbejde på at få flere med. Afhængig af hvilket koncept, vi kører, og hvem vi skal ramme, kan det blive en meget kendt fodboldspiller på højt niveau eller en *YouTube-celebrity*, der kan gøre noget for dem, der synes, det er sjovt.

– *Den kommende camp i efteråret, hvornår finder den sted?*

– Det bliver tre dage i starten af uge 42. Denne gang kører vi et lidt anderledes koncept, hvor vi også kommer til at lave nogle indendørs aktiviteter. Så vi garderer os mod efterårsvejret.

Foto: Mads Mazanti Jensen

TRIERSTROLDE

Kapitel 3: Det store børnefiskeri

af Mads Mazanti Jensen og Kim Trier Emanuelson

I den løbende føljeton om Kim Triers drengehold, som nu ikke længere er U13, men U14, er vi nået til en skelsættende periode i holdets historie, nemlig dét tidspunkt, hvor de høje herrer i DBU har besluttet at rykke drengene en række ned, det vil sige: Til den næstbedste række på U14-niveau. Ikke længere på samme niveau som klubber som FCK, Brøndby og Nordsjælland. I stedet bliver modstanderne AB, Helsingør, Hvidovre, GVI, HIK, Næstved og Slagelse.

Træner Trier kalder rent ud nedrykningen for katastrofal. Og det kræver ikke nogen dybere indsigt i dansk ungdomsfodbold at forestille sig konsekvenserne for en klub som B.93, der altid er udsat i forhold til de store klubbers talentfiskeri: Naturligvis øger det storklubbernes chance for at få B.93-drenge på krogen, at de nu kan tilbyde dem at spille på et højere niveau.

Det var altså med dystre udsigter, trolde gik på sommerpause. Men nu, hvor sommerpausen er forbi, kan vi konstatere, at det trods alt ikke er gået helt så galt som frygtet. To spillere har forladt holdet til fordel for FC København, og det er selvfølgelig et tab for holdet. Men det kunne have gået langt værre. Det siger meget om det fine ungdomsarbejde og det gode kammeratskab på holdet, at så mange spillere har valgt at blive i klubben, selv om de må spille på et lavere niveau end hvad der ville være tilfældet, hvis de havde ladet sig lokke af storklubbernes tilbud.

Så faktisk er det med en vis fortrøstning, træner Trier går sæsonen i møde. I en træningskamp op til sæsonen viste holdet lovende takter og spillede i en lang periode lige op med et af landets formodet bedste U14-hold, FC Midtjylland. Godt nok endte kampen 1-4, men kampen var lige så længe, B.93 stillede i stærkeste opstilling, og først da Trier satte gang i udskift-

ningskarrusellen for at få flere i kamp, tipede opgøret til de unge ulves fordel.

I forhold til forventningerne til den kommende sæson i den næstbedste række siger Kim Trier: "Vi bliver favoritter til hver kamp. Og det kan være svært nok for sådan nogle drenge mentalt. Samtidig betyder det også, at vi engang imellem sender nogle spillere op for at spille kampe på U15 for at få matchet dem på et højere niveau. Det er allerede aftalt med Akademiet. Men det ændrer ikke på, at vi bør vinde rækken."

Medlemsbladet glæder sig i hvert fald til i løbet af efteråret at følge holdet, hvis sammenhold og gode kammeratskab børnefiskerne ikke sådan lige kan brydes ned.

Kim Trier
Foto: B.93 Arkiv

I "DE GYLDNES" RIGE – ER VI ALLE LIGE

Fortællingen om en støtteforening

af Claus Vandborg

Ideen til at lave gruppen "De Gyldne" kom efter en snak mellem undertegnede og min ven siden lilleputdagene, Kim Svensson. B.93 havde dengang et helt fantastisk kammeratskab og et unikt klubliv, som måske var Københavns bedste – i hvert fald et klubliv, som gav de fleste af os livslange venskaber.

Minderne om dengang, da B.93 var ens andet hjem, var stærke for Kim og undertegnede. Det var dengang restaurationen var fyldt efter træning, vi holdt fester på kryds og tværs (også holdt store nytårsfester på B.93) – og man selvfølgelig brugte hele weekenden i klubben. Enten når man

Claus Vandborg
Foto: B.93 Arkiv

selv var på banen, eller selvfølgelig skulle se de andre hold spille.

Vi tog også pænt mod folk udefra, hvilket er en af de ting, vi skal være stolte af. Det var vel også en af de vigtige grunde til, at vi førte alle rækker – og vel og mærke lå placeret i de øverste rækker med alle hold fra 1. senior til de mindste.

Disse mindeværdige ting mente Kim og jeg – på en eller anden måde – kunne vækkes til live igen.

Først udnævnte jeg en bestyrelse, af gamle 93ere, som jeg havde tillid til, og så gik vi i gang med at finde folk fra dengang. Første arrangement var for fem år siden en juledag på et lokalt værtshus. Der kom 12 mand, og det er gået frem med stormskridt – nu holder vi udsolgte arrangementer med masser af deltagere i B.93 to gange om året med masser af underholdning, taler og indslag + vi har en golfafdeling, som også er populær.

Et af vores slogans er "I de gyldnes rige – er vi alle lige". Det skal opfattes konkret. Så uanset, hvor god du var til at spille fodbold, er du velkommen – hvis du ellers har været leder eller spillet på det gamle anlæg.

Vi har støttet B.93 i flere omgange økonomisk. Sidst gav vi B.93's ungdomsafdeling 20.000 kr. – indsamlet af vores fantastiske medlemmer + lidt støtte fra bestyrelsen. Det er bemærket i visse kredse, at vi er en velfungerende gruppe, og derfor er der selvfølgelig masser af mennesker, som mener, vi skal samle ind til diverse, at vores medlemmer skal være medlemmer af B.93 for at kunne være i "De Gyldne" osv. – vi har endda fået tilbud om lokalt samarbejde af den lokale Handelsforening, som jeg måtte pænt afvise med et smil.

De mange kreative forslag afvises pænt efter grundig behandling af bestyrelsen. Det tager vi bare som et udtryk for, at vi fungerer godt, men når vi endelig støtter – er det kun B.93, og intet andet.

Vi er en "ikke kommerciel" og "ikke elitær" gruppe, som har et socialt formål – og er klart kontingentfrit. Medlemmerne betaler for deres deltagelse i vores arrangementer – så de får, hvad de betaler for.

Vi er glade for det høje medlemstal, vi er oppe på, og det faktum, at vi er blevet nævnt ved to bryllupper, en begravelse og et radioprogram – samt også at have været nævnt i lokalpressen flere gange. For et par år siden skrev jeg fødselsdagsanekdoter om alle medlemmer på vores FB-side, for senere at lave quiz – det har jeg begrænset lidt – det var sjovt, men det var nærmest et fuldtidsarbejde.

Det vigtigste for mig er at folk er glade for at være i gruppen, og vi har en sjov aften, når vi mødes.

Hvor længe jeg sidder som formand? – min bestyrelse mener, at jeg sidder så længe, jeg har lyst – og det tager jeg som et kompliment, men det er jo også håndplukkede folk.

*De Gylde
Foto: Erik Norsker*

*Næstformand Kim Svensson og formand Claus Vandborg
Foto: Erik Norsker*

Kokkens Gourmet

Kokkens Gourmet blev stiftet i januar år 2006 af Giacomo Musumeci og forpagter restaurationen i Boldklubben 1893.

Vi er et lille team af seriøse ansatte med den samme sunde indstilling til hvorledes mad bør smage præsenteres og udvikles, for god mad kan kun laves på en måde og det er fra bunden af.

Kokkens Gourmet tilbyder kvalitetmad fra de største køkkener i verden med vores eget personlige præg og kreativitet. På slottet arrangerer vi alle slags arrangementer hvert år, det kan være bryllupper, konfirmationer, runde fødselsdage eller firma-festen.

Vi går meget gerne i dialog for at skræddersy lige præcis jeres arrangement, såvel stort som småt og assisterer også gerne i deres private hjem, selskabslokale eller hvor min eller en af mine dygtige kollegaers hjælp er ønsket.

I dag er vores firma delt op i 3 grene, en catering del ud af huset hvor vi har alle slags servicering af catering, forplejning og konferencer. Til privaten

har vi alle slags catering ud af huset med personale og uden. Vi hjælper med at stable et arrangement op fra bunden med vejledning fra A til Z.

Vores anden del af forretningen i Kokkens Gourmet er varetagelse af cafe og restaurationen på slottet for medlemmerne. Her afholder vi fællesspisninger, camps, cl. arrangementer og alle årlige traditions fester på tværs af klubben mange forskellige hold samt en daglig servicering ved mødeaktiviteter af husets brugere. Ydermere tilbyder vi alle holdene i klubben at pakke sunde retter til længere ture m.m.

Sidste del af vores firma er selskabs foretningen Kokkens Gourmet hvor vi tilbyder at afholde jeres fest som et total arrangement, hvor vi varetager alle opgaver fra start til slut. Vi har en selskabspakke der består af selskabs opdækning, rød løber, velkomst drink m.m, valgfri menu, vin menu, kaffe og avecs, fri bar og cocktails, musik og dans, natmad og bevilling til kl. 04.00.

www.kokkengourmet.dk

@Kokkengourmet

kok@kokkengourmet.dk

ET PLUS FOR B.93

Ala Mohammed er blevet ansat som ungdomsudviklingstræner

af Mads Mazzanti Jensen

T+. Det lyder som noget en tandlæge kunne finde på at sige under et tandefter-syn. Men som det vil fremgå af nedenstående interview, er det noget ganske andet, der er tale om. På en hed sommeraften, hvor vore ungdomshold i øvrigt spillede et par interessante træningskampe mod akademihold, der var kommet helt fra Washington i USA, mødte medlemsbladet den nye træner for det såkaldte T+ segment, mangeårig ungdomstræner i B.93, Ala Mohammed, for at høre nærmere om den nye stilling. Og jeg blev bekræftet i dén formodning, jeg havde: At den nu forhenværende U14-træner bliver et endnu større plus for klubben i sin nye funktion.

– *Hvad dækker betegnelsen T+ eller T+ segmentet?*

– T+ dækker U13 til U15-årgangene. Man har tilknyttet en ekstra træner, en *supervisor*, om man vil, for at sikre at klubbens sportslige del bliver udført på det niveau, vi ønsker. Det handler om, at hver årgang ikke skal trænes på den samme måde. Hver årgang skal trænes ud fra de færdigheder og alderstrin (aldersrelateret træning), de har. Og der er det vigtigt, at jeg prøver at hjælpe trænerne med at fokusere og tilpasse deres træning til den årgang, de træner, samt supplere der, hvor jeg kan, med min viden og erfaring.

Udover at være ude på træningsbanen omfatter min rolle også den mere administrative del, dvs. sikre, at vi overholder det, vi lover, i vores licensansøgning. Når vi skriver, at vi træner fire gange om ugen, skal vi også træne fire gange om ugen på de hold, vi arbejder med i vores segment. Er der nogle træningsprincipper, som klubben vil have, vi skal efterleve, efterlever vi dem så? Gør vi dét, vi siger? Det skal jeg også være med til at håndtere.

I forhold til kontakten til DBU er der også en opgave i forhold til at sikre, at vi får

fremsendt de rigtige lister med de spillere, vi har med at gøre. Opdatere dem, hvis nogle spillere er under udvikling, og vi mener, de skal med til DBUs samlinger; det er min opgave at tage fat i talenttrænerne i DBU og fortælle dem, at en spiller har udviklet sig til et niveau, der gør ham berettiget til at blive udtaget til den næste samling.

I min rolle som T+ træner (ungdomsudviklingstræner) har jeg dertil ansvaret for rekrutteringer, det betyder, at kontakt til andre klubber også er en del af min opgave. Hvis der f. eks. er henvendelse fra andre klubber, kontakter de mig, og så prøver jeg at løse den opgave i den kontakt, der måtte være. Det kunne være en henvendelse fra en A-licens-klub om, at de vil i kontakt med vores bedste spillere. Omvendt kunne det også være, at vi havde interesse i at fortælle vores modpart, hvis en spiller fra den pågældende klub, er til prøvetræning hos os. Det er blandt andet det, mit arbejde går ud på.

– *Officielt er det en halvtidsstilling, men når jeg hører dig fortælle om det, lyder det mere som en fuldtidsstilling. Der er rigtig mange opgaver.*

– Det er der også. Når man træner, er man træner på fuld tid. For man er også træner derhjemme. Man gør sig sine overvejelser derhjemme. Og forberedelserne omkring, hvad der skal ske, gør man derhjemme. Telefonen er åben 24 timer, og enten vil folk i kontakt med én, eller man vil i kontakt med dem. Så nej, det er ikke en halvtidsstilling. Den står opført som halvtid, men arbejdet er fuldtid.

– *Hvis du ser overordnet på de hold, du har med at gøre, og ungdomsafdelingen generelt: Hvor har du ambitioner om at rykke tingene, hvor synes du, der er potentiale for, at vi kan blive bedre?*

– Jeg kunne godt tænke mig, at vi på et eller andet niveau arbejdede mod et fælles mål. Det lyder forkert, for vi har altid arbejdet mod et fælles mål, og det er at gøre vores spillere endnu bedre end de var i går. At gøre dem til spillere på højest mulige niveau må være vores ambition, og det skal naturligvis ske gennem vores akademi og vores divisionshold. Men det kunne måske struktureres på en bedre måde, samt udføres og eksekveres skarpere og i en endnu højere kvalitet. Og det er det, jeg skal være med til. Vores licensansøgning gav os kun to stjerner, og det er min opgave at sikre, at vi kan komme endnu højere op, ikke alene, men sammen med den gruppe, som er ansvarlig for den sportslige sektor. Løfte det til det næste niveau. Det er blandt andet derfor, jeg er ansat. Jeg skal kunne bidrage til det løft.

– *Men der er vel også nogle økonomiske rammer, der får dig til at tænke over, hvad der egentlig er muligt med de midler, vi nu engang har?*

– Selvfølgelig. Det er klart, at netop det, at vi har begrænsede midler, sætter en stopklods et sted. Men jeg er af den overbevisning, at selv med få midler kan vi nå ret langt. Det er klart, at der er en begrænsning i forhold til ansættelse af fuldtidstrænerne. Det kan vi ikke. Det tilladewr vores økonomi ikke. Men jeg ser mere på, at det ikke er kvantiteten af trænere eller træninger, men kvaliteten, der er det afgørende. Man behøver måske ikke at træne i så lang tid, men kvaliteten af træningen, forberedelsen, den enkelte træner har gjort sig, og også at vi har kunnet skabe et elite-miljø i en sådan grad, at vi ved, hvad vi går ind til, er det vigtige. Så når vi sætter vores trupper, er spændet mellem top og bund ikke så stort. Vi skal derhen, hvor vi forbereder spillerne på, at når de træner i B.93, kommer de med 180 i timen mentalt og fysisk. De skal huske, hvorfor de går til fodbold. Det er en kulturting. Og kultur tager lang tid, den kan man ikke flytte fra den ene dag til den anden. Men med få midler kan man nå ret langt. Det er jeg

overbevist om, for det har vi gjort i mange år. Jeg har været her siden 92, så jeg kan om nogen huske tilbage til den tid, hvor vi heller ikke havde nogle penge, men stadig udviklede topspillere med begrænsede midler. Og det er alene et spørgsmål om kvalitet. Hvis jeg kan være med til at sikre, at kvaliteten højnes endnu mere end før, så jeg har gjort mit arbejde.

Ala Mohammad, ny ungdomsudviklingstræner
Foto: B.93 Arkiv

REGLER FOR BRUG AF OMKLÆDNINGSRUM

- Ingen andre hold end 1. senior herrer og 1. senior kvinder har eksklusiv ret til omklædningsrum. Det betyder, at holdene ikke må efterlade ting eller rekvisitter i omklædningsrummene eller lave udsmykning. Omklædningsrummene skal altid være tomme efter brug, så de kan rengøres.
- Det er trænerens/holdlederens ansvar at lukke eget hold og evt. modstanderhold ind i det anviste omklædningsrum. Træneren skal anvende det anviste omklædningsrum.
- Omklædningsrum forlades senest 30 minutter efter endt træning.
- Det er trænerens ansvar at påse, at holdet forlader omklædningsrummet i god ro og orden og med lukkede vinduer og brusere, der ikke løber.
- Rygning i omklædningsrummene og på gangen er forbudt, som det er i hele klubhuset.
- Der må ikke efterlades ting i omklædningsrummene.
- Affald skal smides i affaldsspandene.
- Hvis en spiller udøver hærværk i omklædningsrum eller på gang medfører det bortvisning fra klubben uden forudgående advarsel.

SÆSONEN 2018/19 – ET STATISTISK TILBAGEBLIK

1. herreseniors sæson som talgymnastik

af Palle "Banks" Jørgensen

I sæsonen 2014/15 bestod 2. division af 16 hold i en østkreds og 16 hold i en vestkreds. Fra sæsonen 2015/16 blev antallet af hold reduceret fra 32 hold til 24 hold. Disse blev delt geografisk i 3 puljer med 8 hold med efterfølgende op- og nedrykningsspil, hvor de indbyrdes kampe blandt de ligestillede talte med.

Efter tre sæsoner blev strukturen ændret endnu en gang. Fra sæsonen 2018/19 er der nu 2 puljer med hver 12 hold. Når holdene i april måned har spillet 22 kampe, gælder det om at være blandt de seks bedste, som går i oprykningsspillet. Som noget nyt medbringer holdene resultaterne fra alle 22 kampe. Derved undgår man faren for at der i de sidste runder i grundspillet spekuleres i resultater.

Det så længe ud til, at B.93 ikke sluttede i den øverste halvdel. Men efter et ufortjent nederlag i Slagelse (1-2) startede B.93 en slutspurt i de sidste 4 kampe mod HIK (3-0), Marienlyst (6-0), Middelfart (5-2) og Averta (4-3). Derved sluttede B.93 på en fjerdeplads med 35 point for de 22 kampe. Næste fase i turneringsformen er en parring med de seks øverste i vestkredsen. Der var således 12 hold, som man kun skulle møde en enkelt gang.

Østkredsen havde været jævnbyrdig. Det modsatte var ikke tilfældet i vestkredsen, hvor der havde været stor forskel mellem top og bund. Således medbragte vestholdene i alt 251 point mod østholdenes 215 point. Stillingen var inden oprykningsspillet: 1. Skive (50 point), 2. Kolding (46), 3. Brabrand (45) og 4. 'østholdet' Middelfart (40). Med sine 35 point var B.93 placeret som nummer 9, med hele 11 point op til den oprykningsberettigede placering som nummer 2.

B.93 mødte således oprykningsholdene fra østkredsen: Middelfart (0-4, 5-2 og 0-2), AB (1-4, 0-3 og 1-0), Brønshøj

(0-4, 1-3 og 2-0), Vanløse (0-2, 3-0 og 3-1) og HIK (0-2, 3-0 og 3-0) i alt tre gange og holdene fra vestkredsen kun en enkelt gang. Vinder af oprykningsspillet blev Skive med 72 point foran Kolding IF med 66 point, som begge rykkede op i 1. division. B.93 sluttede på 8. pladsen.

Hvis man kigger specifikt på de 11 kampe i oprykningsspillet var pointhøsten således: 1. Skive (22 point) 2. Middelfart (21), 3. Kolding (20), 4. Brabrand (20), 5. B.93 (18), 6. Jammerbugten (15), 6. AB (15), 8. Aarhus Fremad (15), 9. Vanløse (13), 10. HIK (11), 11. Brønshøj (9) og 12. Ringkøbing (7).

I sæsonen spillede B.93 i alt 33 kampe – 17 vundet – 2 uafgjorte og 14 nederlag, målscore 57-49. Derudover blev det til to pokalkampe mod hhv. Birkerød (3-2 efter forlænget spilletid) og HB Køge (1-3). Når vi kigger på hjemme/udekampe i turneringen tegner der sig et højst overraskende billede. De første syv hjemmekampe gav kun 2 point. De første seks udekampe gav modsat hele 18 point. På hele sæsonen, hjemmekampe: 16-5-2-9 (24-33) og udekampe: 17-12-0-5 (33-16). De tre sidste kampe i grundspillet blev, efter ønske fra spillerne, spillet på Svanemølleanlægget, det var mod Hillerød (1-2), Marienlyst (6-0) og Averta (4-3). Resten af kampene var på Østerbro Stadion, som således havde en katastrofal statistik på 13-3-2-8 (13-28). De tre sejre på Østerbro Stadion var mod: Frem (1-0), AB (1-0) og Vanløse (3-1). Vi må vist have fat i en psykolog.

Ingen spillere var med i alle sæsonens 35 kampe (inklusive de to pokalkampe). Flest kampe spillede Christian Stokholm (33 kampe), Nicolai Olsen (33), Morten Hegaard (32), Mikkel Mouritz (31), Adam Emme Jørgensen (30), Conrado Januario (28), Matthias Andersen (28), Søren Nørgaard (27), Emil Dyre Nielsen (27),

Leonel Montano (27) – og så var der et stort spring ned til: Godwin McKay (17), Fredrik Kofoed Hansen (16), Haitam Hajjami (15), Magnus Krogh Hansen (14), Jeppe Erenbjerg (14), Mileta Rajovic (12), Omar Roshani (12), Sebastian Koch (12), Aske Lundsgaard (11) og Philip Rejnhold (11). Og så var der 12 spillere, der spillede under 10 kampe. I alt 32 forskellige spillere fik spilletid i sæsonen.

Hele 17 spillere fik debut i sæsonen, blandt disse Sebastian Koch, der var lejet i Nykøbing FC, desværre kun i foråret. Den lynhurtige højre kant scorede fem mål i 12 kampe. En anden interessant debutant var den 34-årige tidligere superligaspiller Quincy Antipas, der havde en fortid i bl.a. HB Køge, Brøndby, SønderjyskE og Hobro. Det blev kun til 9 kampe/0 mål for Antipas, og så blev ægteskabet opløst i sommerpausen. Antipas er den næstældste debutant i B.93, kun overgået

af den tidligere stjernespiller i ØB, Helge Bronée, der var 37 år, da han i 1959 vendte hjem fra et succesfyldt ophold i Italien (Palermo, Juventus, Roma).

Årets yngste debutant var talentet Youssef Dhaflaoui, der debuterede i pokalkampen mod Birkerød i en alder af 16 år, 1 måned og 4 dage. Youssef vippede derved Andreas Kaltoft af pinden, som yngste debutant siden 1945. Efter sæsonen er der nu 877 spillere, der har repræsenteret B.93. Af disse er der 19, der hedder Thomas.

Nicolai Olsen kom i sæsonen op på 118 kampe, og blev spiller nummer 99, der rundede 100 kampe. Det var Nicolai Olsen, der 13. maj 2017 i hjemmekampen mod Brabrand (2-1) scorede til 1-0 efter 6,6 sekunder. Det hurtigst registrerede mål i DM-historien. Efter sæsonen er Nicolai skiftet til 1. divisionsklubben

Roskilde FC, der slås med manglende økonomi og point.

Emil Dyre Nielsen, 35 år, klublegende, sluttede karrieren i foråret. Dyre kom op på 261 kampe og 67 mål (2004/19). Med 261 kampe er Emil Dyre Nielsen nummer 5 på listen over flest kampe, kun overgået af Ole Petersen (409), Jens Kolding (322), Jørgen Jacobsen (293) og Martin Heisterberg (278). Med sine 67 mål overhalede Dyre bomberen Flemming Jørgensen på 15. pladsen. En pudsig-
hed; da Emil Dyre debuterede i 2004 var Danny Jung (og Dan Lübbers) træner (spillende), da Dyre stoppede 15 år senere var Danny (igen) træner, dog ikke længere spillende.

Sæsonens topscorer blev Nicolai Olsen og overraskelsen Leonel Montano, der begge scorede 10 mål. På tredjepladsen fulgte Haitam Hajjami med 6 mål (var kun med i

foråret). På en delt fjerdeplads kom Jeppe Erenbjerg, Mikkel Mouritz, Mileta Rajovic og Sebastian Koch, der alle scorede 5 mål.

Der blev kun uddelt to røde kort i sæsonen. Modtagerne var Godwin McKay (mod Slagelse, 1-1) og Matthias Andersen (mod Middelfart, 0-2). Begge kampe blev spillet på Østerbro Stadion.

Der var stor spænding om, hvem der skulle afløse Martin Heisterberg som den, der fik flest gule kort i sæsonen, en disciplin han havde siddet sikkert på de sidste mange år. I alt havde Martin fået 70 gule kort (og 2 røde). Sæsonens vinder blev den hårdtarbejdende midtbanespiller Søren Nørgaard, der fik 9 gule kort. Adam Emme Jørgensen fik 7 gule og Nicolai Olsen fik 6 ostemadder.

1. herresenior 2018-19
Foto: Christian Midtgaard

PIRATERNE LURER BAG BOWLINGHALLEN

Beretning fra et virkelighedstjek i Indonesien

af Mads Mazzanti Jensen

"Indonesien? Hvad pokker har det med B.93 at gøre?" spørger den kritiske læser måske. Ikke rigtigt noget, lyder svaret. Men engang imellem vil vi her i bladet gerne bringe lidt om livet i den store verden udenfor klubben. Det skader vel ikke med lidt perspektiv på vores eget – trods alt – meget lille hjørne af verden.

Når man nævner ordene Indonesien og sport i Danmark, siger de fleste sportsinteresserede vel badminton. Det samme siger de sportsinteresserede indonesere om sport og Danmark. Badminton er sporten, der binder vore to nationer sammen.

Færre ved, at fodbold også er en stor sport i Indonesien. Det kan måske undre, for hvem har nogen sinde hørt om et indonesisk landshold, der var bare et nærheden af at skabe et internationalt resultat? Faktisk har det indonesiske fodboldlandshold slet ikke haft muligheden for at skabe et resultat i de seneste år, fordi FIFA i 2015 udelukkede Indonesien fra alle turneringer. Baggrunden for udelukkelsen var, at den indonesiske regering efter en tvist med det lokale fodboldforbund simpelt hen afblæste sæsonen i den indonesiske liga. Indonesien har således været udelukket fra at deltage i kvalifikationen til VM i 2018 og de asiatiske mesterskaber i 2019. Nu hæves forbuddet, og Indonesien har som mål at kvalificere sig til OL i 2024. Med et befolkningsunderlag på omkring 200 millioner og en levende interesse i den hjemlige liga burde der være et potentiale for et gennembrud for Indonesien som fodboldnation. Men der er langt endnu. Indonesien er milevidt fra selv mindre fodboldnationers niveau.

Når man går rundt i den trykkende hede i hovedstaden Jakarta, virker fodboldlandsholdets tilstand nu også som et af de mindre vigtige problemer i Indonesien. Byen er som et spejlbillede af uligheden i verden. Hvor verdens rigdomme over-

vejende befinder sig på klodens nordlige halvkugle, er det i den sydlige del af byen, den velhavende del af indbyggerne bor. Det sydlige Jakarta er en slags ghetto af hoteller og storcentre med bugnende supermarkeder. Tager man op nordpå, knopskyder slummen under broerne, hvor rundt regnet en million hjemløse spredt ud i tavse klynger har søgt ly. Fortovene har store huller i belægningen, den ligner de hærgede oldinges tandsæt. Når mørket falder på, piler rotter og kakerlakker rundt på fliseresterne.

I en af de lokale busser, en skrællet varevogn uden døre, får jeg snoet mig gennem de groteske trafikpropper, der gør byens lange gennemfartsveje til massive klumper af truttende og prustende stålkasser, helt op til den gamle bydel, kolonitidens hollænderby med ramponerede handels-huse langs den tilgroede kanal. Kota.

Jeg er så heldig at møde Daniel Chiu, en arkitekt, som leder restaurationen af de gamle kolonitidshuse og i det hele taget forsøger at bringe et håb om en bedre fremtid ind i de kuede og ludfattige mennesker, der bebor de flydende byer ved kanalen og de mørke korridorer under jernbanebroerne. "Disse mennesker går på arbejde hver dag som alle andre, men deres løn er så beskedne, at den bliver ædt op af inflationen," fortæller han og viser mig den lokale skole: Et helle mellem to jernbanespor. Her blev de lokale børn undervist, 16 af dem endte på universitetet. Men i øjeblikket er skolen lukket. Ikke engang en skole under åben himmel med eksprestogene susende på siderne af det ikke-eksisterende klasselokale er der råd til længere.

Når man står midt i denne elendighed, kan det være svært at begribe, at historien om de senere års udvikling i Indonesien ikke er uden væsentlige lyspunkter. Efter mange år med brutal undertrykkelse af

befolkningen, først med hollændernes rædselsregime, så Suhartos militærdiktatur, har Indonesien faktisk fået indført demokrati. Og det er faktisk også en præstation i sig selv, at en befolkning, der taler omkring 200 forskellige sprog og er et kludetæppe af religioner og etniciteter, lever i – så godt som – fredelig sameksistens. Men mest af alt har jeg svært ved at begribe, hvordan folk al elendighed til trods har overskud til at være så venlige overfor en fremmed blegfis som mig. Tænk at opleve mere gæstfrihed overfor udlændinge hér, i slum og nød, end hjemme i rige Danmark.

Desværre kan man i en bydel som Kota ved selvsyn konstatere, at venlighed og demokrati alene ikke løser problemerne for de nederste i samfundet. Daniel viser mig en bygning, som mangler taget. Det blev ødelagt af en japansk bombe under 2. verdenskrig. Over 75 år senere venter vi stadig på en, der bygger et nyt. Vi passerer "den flydende by", en samling af interimistiske skure bygget på pæle i et sumpet vådområde. Bag "byen" troner et nybygget højhus med flotte, dyre penthouse-lejligheder. Ingen bor i

højhuset, fortæller Daniel; dem, der byggede det, havde ikke tænkt på, at dem, der har råd til at betale sådan en lejlighed, ikke har lyst til at se ned på elendigheden under dem. Længere nede mod havnefronten er der bygget en stor bowlinghal. Daniel peger om bag hallen, ud mod Java-bugten. Derude lurir piraterne. Pirater bag en bowlinghal.

Men sport skal der være, og stort skal det være. Indonesien har for nyligt afholdt de såkaldte Asian Games. Efter sigende endda med en vis succes. Og nu har landets præsident, Joko Widodo, fået mod på mere: Indonesien ansøger om at blive vært for de olympiske lege i 2032. Det vil selvsagt kræve enorme investeringer i faciliteter og infrastruktur til en sådan mega-begivenhed. Til glæde for hvem? Hvis staklerne i Jakartas slum undrer sig en lille smule over, hvor langt fra virkeligheden, visse magthavere åbenbart befinder sig, kan man ikke fortænke dem i det. Men et sådant tanke-eksperiment forudsætter selvfølgelig, at nogen overhovedet interesserer sig for deres mening. Og det er der sgu nok ikke nogen, der gør. Demokrati eller ej.

B.93 7 GÅR I KRIG IGEN

Legendeholdet tager fat på en ny sæson i serie 1

af Mads Mazanti Jensen

7. herresenior er med sin placering i serie 1 herreafdelingens næsthøjst placerede hold. Det består stort set udelukkende af veteraner fra divisionsholdet. Anfører er klublegenden Martin Heisterberg, træner er Kim Splidsboel.

Forårssæsonen var – som altid, når dette slæng folder sig ud – festlig og farverig. Men også med visse tendenser til, at der blev taget lidt for let på eksempelvis aftaler omkring kampe. Vist er holdet et hyggehøld, men en vis disciplin omkring aftaler er trods alt nødvendig for at det skal være sjovt.

Det forsøger Heisterberg & co. at forbedre i den kommende sæson, og optakten har da i hvert fald været lovende. På tilgangssiden kan vi notere, at Emil Dyre forstærker holdet, ligesom også den tidligere Fremad Amager-midtbaneprofil Cem Vardar slutter sig til slænget. Og til sæso-

nens første træningskamp, mod Nørrebro United, så vi såmænd også selveste Jonas Lorentzen i 93-trøjen igen. "Lo" har ellers slået sine folder i det jyske på det seneste (arbejde i Jylland), så det var dejligt at se ham tilbage i folden igen.

Kampen mod Nørrebro United, som trænes af en anden 93-legend, Dan Lübbers, blev i øvrigt en særdeles underholdende affære, som B.93 vandt 2-1. Især Emil Dyre var i hopla.

Ingen tvivl om, at B.93 7 må være det bedst spillende hold i serie 1, men desværre træner de andre hold i rækken engang imellem, så det kan også have en vis indvirkning på resultaterne. Til sæsonens første træning var der dog hele 12 fremmødte, så de muntre herrers træningskultur er måske på vej i den rigtige retning. Hvordan sæsonen end måtte forme sig – kedeligt bliver det i hvert fald ikke.

Jonas Lorentzen - tilbage: B.93
Foto: B.93 Arkivfoto

BEDRE BREDDE GAVNER ELITEN

Spændende nyt initiativ i børnefodboldafdelingen

af Mads Mazanti Jensen

Hvordan er B.93 anderledes end andre klubber? Det er vi for eksempel i måden, vi udvikler vores unge spillere på. I øjeblikket tænkes der for eksempel nyt i børnefodboldafdelingen. I stedet for en struktur med et 1. hold, altså et elitehold med lønnede trænere, og 2., 3., 4. hold trænet af frivillige, har børneudviklings-træner Patrick "Pato" Glikmann udviklet en ny struktur for U10 til U13-holdene, en hybrid-model med både lønnede og ulønnede trænere i niveauet under eliteholdet. Spillerne under eliteniveau får mulighed for at tilvælge lønnede trænere eller fortsætte med at blive trænet af frivillige.

Den nye struktur indebærer, at spillerne under eliteniveau opdeles i tre kategorier: Elitereserve, *rising stars* og *new stars*.

Elitereservespillerne (dem, der før var 2. holdet) kan ved at betale et tillæg på 800 kroner pr. halvår få mulighed for at blive trænet tre gange om ugen af en lønnet træner og blive en del af et samarbejde med eliteholdet. Samarbejdet bliver ensartet på tværs af årgange, styret oppefra, så spillerne føler, at de er en del af klubben, ikke kun af deres egen enhed.

Rising stars er niveauet under elitereserverne. De kan mod at betale et tillæg på 500 kr. pr. halvår også få muligheden for at træne tre gange om ugen med en lønnet træner og blive en del af et samarbejde med elitereserveholdet.

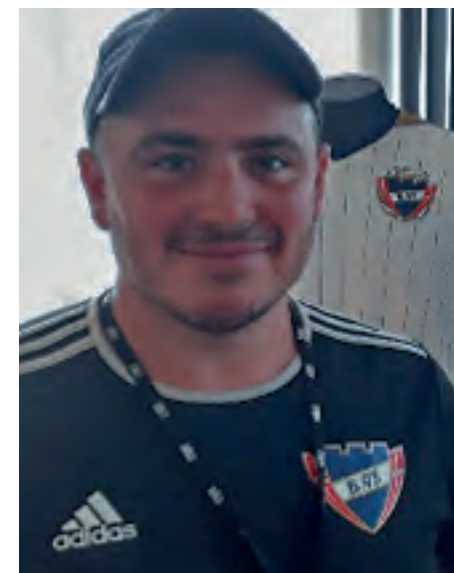
Den sidste gruppe kaldes *new stars*. Det er dem, der ikke betaler noget tillæg, men blot almindeligt kontingent, og trænes af frivillige.

Strukturen har i foråret været gennemført som en forsøgsordning på U13-holdene alene, men bliver nu også implementeret på U10 til U13-holdene.

Om baggrunden for det nye initiativ fortæller Patrick "Pato" Glikmann:

– B.93 er en af de klubber, der er mest kendt for at være dygtig til at udvikle talenter. Og så tænkte jeg: Hvad er det egentlig, det betyder, det at udvikle talenter? Det er jo ikke kun dem, der ender på førsteholdet, det er også et spørgsmål om, hvordan vi skaber spillere fra deres første år i klubben. Derfor tænkte jeg, at det også er vigtigt, hvordan vi samler op på alt det, der ikke er eliten. For når bredde-spillerne også får nogle sindssygt gode vilkår og nogle rigtigt gode rammer, har vi chancen for at udvikle endnu flere talenter.

Derfor har vi lavet en ny struktur, lige nu fra U10 til U13, hvor man har nogle hold under eliten, som er strukturerede efter nogle meget vækstorienterede principper. Vi vil gerne have, at de hold, der træner på årgangen, uanset om det er 4. holdet

Børneudviklingstræner Patrik "Pato" Glikmann
Foto: Claus Vandborg

eller 2. holdet har nogle faste rammer, nogle lønnede trænere, som kan hjælpe og være der hver gang, så vi ikke aflyser træninger eller er afhængige af frivillige forældre. Det handler om at skabe noget stabilitet. Og det fik vi så skabt ved prøveperioden i foråret, hvor disse hold blev kørt ind på U13-holdene, altså 07-årgangen. Det virkede rigtig godt, det er lige nu klubbens største årgang. Lige over 110 spillere. Det har skabt noget snak ude i fodbold-Østerbro, som har gjort, at rigtig mange er kommet til. Også fordi de kan se, at vi strukturerer vores breddefodbold på en mere professionel måde end man måske gør andre steder.

– *Så ved at strukturere breddefodbolden bedre vil det også gavne eliten?*

– Helt klart. Breddefodbolden er grundlaget for eliten. Spillerne, der ender som en del af eliten, har jo på et eller andet tidspunkt været en del af bredden. Og det vil kun gavne eliten mere, hvis spillerne er blevet udviklet bedre, mens de var i bredden. Samtidig vil det også betyde, at hvis vi af en eller anden årsag skulle miste en spiller i fødekæden på eliten, har vi et rigtig stærkt grundlag på de efterfølgende hold, hvormed med vi kan fodre eliten med nye spillere. Så vi ikke behø-

ver at finde spillere andre steder. Det har vi skabt. For vi kan se, at vi her til sommer har sendt en del spillere op fra vores 2. hold til vores 1. hold takket være de prøveårge her i foråret.

– *Har I sat jer nogle konkrete målsætninger for, hvad den nye struktur skal føre til?*

– Vi vil gerne have forøget tilgangen til disse årgange med i hvert fald 10 procent. Og vi vil også gerne have, at vi igennem det næste års tid så vidt som muligt har mindre frafald end i 2018, fordi det betyder, at vi har formået at fastholde vores spillere. Det betyder, at de synes, at det, vi har lavet for dem, er attraktivt nok til, at de gerne vil blive i klubben. Det er de målbare parametre, der er. Derudover vil vi også gerne kunne måle på spillernes kvalitet, om vi formår at sende flere spillere op til vores elitehold, eller om vi i det hele taget formår at skabe bedre sportslige resultater i de forskellige rækker. Men det er selvfølgelig svært at måle, for der er mange parametre, der spiller ind. Men de to grundkriterier, vi måler på, er 1) om der kommer tilgang til holdene 2) om vi formår at fastholde flere end vi mister.

FRA BANKS' BIBLIOTEK

Da Cirkus Erik kom til Østerbro

af Mads Mazanti Jensen

I medlemsbladets serie af nedslag i Palle Banks' skatkammer af statistik, slår vi blikket ned på følgende:

28. oktober 1995

B.93-Køge 2-0

Målscorere: Mukremin Jasar og

Morten B. Nielsen

326 tilskuere på Østerbro Stadion.

Engang imellem skal man også være stor nok til at hyldede modstanderen, og i forbindelse med denne kamp var det så afgjort på sin plads. For selv om B.93 vandt en vigtig 2-0-sejr, der hjalp holdet væk fra de nedre regioner af 1. division, er det faktisk ikke sejren, der har mejslet sig ind i denne skribents hukommelse. Kampens store oplevelse var nemlig Køges driblekonge Erik "Tryllerik" Rasmussen.

Den tidligere landsholdsspiller nærmede sig på daværende tidspunkt de 36 år, men var stadig i fuld vigør for barnedomsklubben, der dengang stadig holdt fanen højt, ikke havde ladet sig lænke til lokalrivalen Herfølge, og spillede i de klassiske sort-hvid-stribede trøjer under navnet Køge Boldklub. Han havde en lang karriere bag sig i flere forskellige danske topklubber, kulminerende med en periode i Brøndby under deres storhedstid, hvor hans tryllerier omsider gav ham den landsholdsplads, talentet i mange år havde berettiget til. Kun hans ry som "humørspilleren over alle humørspillere" havde hindret ham i at blive fast inventar på det glørværdige firser-landshold.

Hans spillehumør blev med andre ord bedre med alderen, og de 326 tilskuere på Østerbro Stadion denne mørke oktober eftermiddag kunne i hvert fald ved selvsyn konstatere, at den gamle mester trods nedtrapningen til 1. divisionsfodbold stadig havde masser af tryllenumre at byde på.

Fra første fløjt drev han gæk med enhver 93'er, der forsøgte at tage bolden fra ham. Og når han blev træt af at dribble sine modstandere rundtossede, serverede han den ene vidunderligt præcise medløbsbold efter den anden til sine medspillere. Selv om de tider, hvor man praktiserede egentlig mandsopdækning, var forbi, skabte Tryllerikken så meget ravage, at 93'erne måtte lade spillesystem være spillesystem og bare stimle sammen om den spiller, hvorfra al kreativ kraft på Køgeholdet udgik.

Den gamle ræv udnyttede situationen ved at trække ud i venstre side, så han derved skabte oceaner af plads for sine mindre boldbegavede medspillere, der med enkle midler kunne tonse sig igennem de skævvredne 93-kæder. Og når bolden så alligevel nåede frem til mesteren på den overbefolkede venstrefløj, var han trods den massive påpasselighed omkring ham umulig at få bolden fra. Jeg husker især en sekvens, hvor han modtog bolden helt ude ved sidelinjen med ryggen til banen. Med en lynsnar vending, fulgt af de karakteristiske snævre driblinger og ulæselige kropsfinter, rystede han i én bevægelse sine tre oppassere af sig, strøg videre forbi yderligere to desperat tacklende 93'ere, og afsluttede med en perfekt timet indenomsaflevering til en angriber, der derved slap alene igennem med Jan Hoffmann i 93-målet. Da måtte selv det største gabeoved på tribunen (=under-tegnede i en ualmindeligt ucharmerende udgave) holde sin kæft og bare måbe over dette boldgenis kunnen.

Men når nu manden var så suverænt bedre end sine modspillere, kan det undre, hvordan et i perioder totalt udspillet 93-hold bar sig ad med at vinde 2-0. Sagen var dén, at Tryllerikken i denne kamp udelukkende så sig selv som kreatøren, iscenesættereren, der insisterede på at lægge alt perfekt til rette for sine

Tegn abonnement i 2019

Det bliver også i 2019 muligt, at få tilsendt medlemsbladet, som fortsat udkommer fire gange årligt.

Prisen er minimum 150,-

Gennem tiden er der en del abonnemeter, der har valgt, at indbetale mere end minimumsbeløbet. Disse overfrankinger er med til at medlemsbladet kan overleve.

Så tak for det

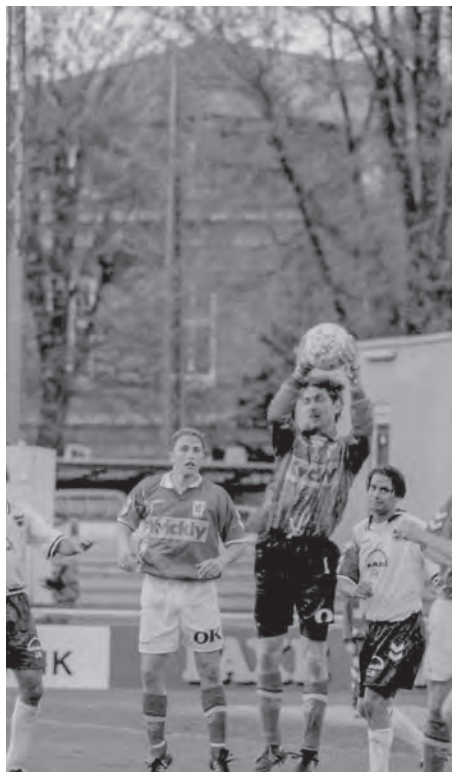
Hvis du ønsker bladet tilsendt kan din indbetaling foretages på bladets konto i Danske Bank: **Reg.nr. 0252- Konto 3001359703**

Portoen har været tigende de senere år. Det er medvirkende årsag til, at det er meget få klubber, der efterhånden udgiver et medlemsblad. Redaktionen mener, at et fysisk blad er at foretrække

På redaktionens vegne
Palle 'Banks' Jørgensen

medspillere i stedet for at afslutte selv. Og da ingen af hans medspillere havde fået skruet fødderne rigtigt på dén lørdag, og B.93 i øvrigt rådede over en fremragende målmand i Jan Hoffman, kunne de simpelt hen ikke yde de forrygende forarbejder retfærdighed.

En helt anderledes effektiv angrebsduo havde B.93 i Mukremin Jasar og Morten B. Nielsen. Så da køgenserne ikke kunne få hul på bylden, slog et af divisionens bedste angrebspar til i den modsatte ende. Men ærligt talt: Nok var de tre points dejlige, men det var med Erik Rasmussens ubegribelige repertoire af shownumre i frisk erindring, man forlod Østerbro Stadion hin mørke efterårsdag.

B.93 - Vejle 1995
Foto: B.93 Arkivfoto

Redaktionen har desværre ikke kunnet fremskaffe billeddokumentation fra den pågældende kamp, men vi forkæler gerne læserne med et par andre billeder fra det pågældende år, 1995. Dog er billederne fra forårssæsonen, i det, der dengang hed Kvalifikationsligaen (=den næstbedste række). På billedet til venstre napper Vejles målmand, Erik Boye, bolden for næsen af en bitter Riffi Haddaoui. Kampen endte 0-0. Billedet til højre er fra B.93s 2-0-sejr over rækkens senere vinder, Herfølge. Er den ivrige sprællemænd bag Peter Bo Hansen, der dukker sig i forgrunden, mon en ung Jung?

B.93 - Herfølge 1995
Foto: B.93 Arkivfoto

JOEL DONDE 23-5-1986 – 27-7-2019

af Mads Mazanti Jensen og Brian Nehm

En stemningskaber af Guds nåde, både til vores 1. herreseniors kampe og i al almindelighed, er desværre ikke mere. Joel Donde gik på tragisk vis bort d. 27. juli.

På fanklubbens facebookside skrev formanden for fanklubben, Brian Nehm:

”Vores højt elskede Joel Donde blev ramt af et hjertetilfælde natten til lørdag d. 27. juli på Christiansø.

Joel blev kun 33 år, og efterlader sig en datter og en gravid kæreste.

Han har været et aktivt medlem i fanklubben siden 2015, hvor han altid var klar med en hjælpende hånd og ikke mindst sit altid gode humør. Han har som away-minister været med til at gøre B.93 Fanklub og terrassen til dem, vi er i dag.”

Joel blev mindet i forbindelse med kampen B.93-Hillerød d. 3. august.

Og vi, der har haft glæden af at kende dette prægtige menneske, vil altid have ham i vores hjerter.

Joel Dunde
Foto: B.93 Fanklub

TOMMY ANDERSEN ER DØD, HAN BLEV 80 ÅR

af Palle "Banks" Jørgensen

Tommy Kvist Andersen, f. 17-10-1938 (København) er død 23-05-2019 under et ferieophold i sin sommerresidens i Torrevieja (Alicante), Spanien. Tommy blev 80 år.

Tommy var ungdomsspiller i B.93. Han var en høj og talentfuld målmand. Han fik da også tre unglandskampe, han debuterede i 1957 med en kamp på Ynglingelandsholdet (U19) og i 1958/60 med to kampe på ungdomslandsholdet (U21).

Da Tommy blev senior i 1958 var han reserve for Kurt Hansen (Lille Kurt), som vogtede målet i hovedparten af kampene i jubelsæsonen, som endte med oprykning til 1. division, efter B.93 i sidste kamp vandt 2-1 over Næstved, der ellers hele sæsonen havde ført rækken. I 1959 var rollerne byttet om, nu var Tommy fast målmand. Og det blev en hård sæson i landets bedste række. Selvom Tommy stod en flot sæson, sluttede B.93 på en suveræn sidsteplads. Den høje rødhårede målmand var meget reaktionsstærk, og var specialist i at klare straffespark.

Tommy debuterede 08-06-1958 i udekampen mod Horsens (2-0), hvor holdet var: Tommy Andersen – Leif Rønnow og Leif Petersen – Ole Flemming Hansen, Poul Andersen og Børge Christensen – Henning Bjerregaard, Jørgen Jacobsen, Leif Poulsen, Leif Nielsen og Erik Strand. Målscorerne var Leif Poulsen og Erik Strand

Tommy fik en kort karriere som senior i klubben (29 kampe), idet divisionstræneren Frank Petersen brød sin kontrakt og rejste til Schweiz. Ikke nok med det, så tog han flere spillere med til Schweiz, bl.a. topscoreren Leif 'Sløjfe' Poulsen, Ivan Løvenskjold, Anders Yrfeldt, Ole Andersen og også målmanden Tommy Andersen. Målmandspladsen i B.93 blev overtaget

af det unge talent Bent Jørgensen, bedre kendt som 'støvsugeren'.

Tommy faldt så godt til i Schweiz, at han blev der i 11 år. Han repræsenterede fire forskellige klubber, nemlig Grasshoppers, FC Baden, Ebikon og Küsnacht. I de to sidste klubber var han spillende træner.

Tommy vendte hjem i 1971 og var træner for Tjernerens Idrætsforening, Humlebæk og Hellas. Efter hjemkomsten købte han sin gamle arbejdsplads "Papirhallen", hvor han have været ansat inden han rejste til Schweiz. Senere generationsskiftede Tommy firmaet til sine tre voksne sønner.

Efter hjemkomsten blev Tommy af Knud Lundberg overtalt til at deltage i nogle sommerkampe for det såkaldte 'Stjerneholdet'. Dette resulterede i, at Tommy meldte sig ind i AB i 1979, hvor han blev 'tjønser' og var fast inventar, indtil sygdommen fik tag i ham i 2016. Det blev hans nyrer, der satte dagsorden, han startede med mavedialyse, som så senere blev afløst af en bloddialyse, som han modtog tre gange om ugen. Den eneste vej ud af en sådan dialyse er en nyretransplantation, men det havde han fra-valgt, det er for de unge, sagde han.

Tommy glemte aldrig sin barndomsklub på Østerbro. Han var fast deltager til de årlige Nostalgifester, hvor han satte stor pris på at deltage og møde sine gamle klubkammerater. Tommy deltog også ved klubbens 125 års jubilæumsfest i 2018.

Tommy meldte fra til Nostalgifesten i april i år. Han skrev, at han var på ferie i Torrevieja sammen med Merete (som han blev gift med i december 2016). Det var i ferieboligen, at Tommy udåndede sid-dende i lænestolen foran fjernsynet.

Tommy Anderson
Foto: B.93 Arkiv

Et medlemskab af fanklubben koster kun 93 Kroner.

Betal 93 Kroner til
Kontonummer 5339
Registreringsnummer 0000345560
eller
Mobilepay 80064

HOVEDBESTYRELSEN

Hans Drachmann
(formand)
dra@b93.dk
Peter Lysdahl
(kasserer)
Lysdahl63@gmail.com
Morten Hemmingen
(fodboldformand)
mhe@b93.dk
Christian Lunøe
(tennisformand)
lunoe_c@yahoo.dk
Jørgen Ritnagel
(Fodboldafdelingens repræsentant)
ritnagel@mail.tele.dk
Ivo Skolmen
(Tennis afdelingens repræsentant)
ivo@b93.dk
Adam Møllerup
(suppleant fra Tennisafdelingen)
adam@b93.dk
David Kendal
(suppleant fra Fodboldafdelingen)
david@b93.dk

B.93 KONTRAKTFODBOLD APS

Lars Lüthjohan Jensen
(bestyrelsesformand)
llj@b93.dk
Ole Ringheim
ole@b93.dk

BESTYRELSEN FOR ØSTERBRO IDRÆTSPARK A/S (ØI)

Ole Holding
oleholding@live.dk
Torben Klarskov
(Konsulent)
klarskov@b93.dk
Palle „Banks“ Jørgensen
palle.banks@teliamail.dk

FODBOLDBESTYRELSEN

Morten Hemmingsen
(formand)
mhe@b93.dk
Flemming Lauenborg
(næstformand)
flbfrontline@hotmail.com
Benny Gerneke
benny.gerneke@yahoo.dk
Emil Bille
superduerchamp@gmail.com
Casper Wulff
(Børneformand U4-U9)
casper@b93.dk
Tommy Møller
(seniorafdelingen)
tommy@b93.dk
Hans Drachmann
(formand)
dra@b93.dk
Matias Holland
matias@hollandchristensen.dk
Jens Kolding
(suppleant)
kolding@godmail.dk

B.93'S KONTOR

Christian Lunøe
(tennisformand)
lunoe_c@yahoo.dk
Patrick Ørngreen
(næstformand)
dra@b93.dk
Marie Jakobsen
mariejacobsen@gmail.com
Torben Ernst
willy@willyernst.dk
Cathrine Ørbeck-Riis
cathrine.riis@hotmail.com
Nils-Henrik Jørgensen
nihej@stagehoej.dk
Marja Jäättelä
mj@cancer.dk

BOLDKLUBBEN AF 1893

125 ÅR

Gaven til den ægte B.93'er

På klubbens fødselsdag lørdag den 19. maj 2018 udkom B.93 store jubilæumsbog. Der er allerede nu stor efterspørgsel efter bogen, der i første oplag er trykt i 500 eksemplarer. Vi har nu kun enkelte eksemplarer tilbage.

Bogen er spækket med historier og billeder helt tilbage fra klubbens stiftelse i 1893 som Cricketklubben af 1893.

Bogen er ført helt op til vore dage. I alt 160 tætskrevne sider skrevet af klubbens to førende historikere – Torben Klarskov og Palle „Banks“ Jørgensen.

Som noget nyt er ungdommens historie for såvel drenge som piger meget grundigt belyst. Se om du kan finde dig selv eller dine forfædre på et af de mange holdbilleder, som bogen er fyldt med.

Prisen er **125 kr.** i løssalg.

Såfremt man ønsker bogen tilsendt koster det **200 kr.**

Husk ved bestillingen at opgive navn og adresse.

Bogen kan også forudbestilles med indbetaling af de 125 kr. eller 200 kr. hvis den ønskes tilsendt på klubbens kontonummer.

3001 7026455

Bogen kan også købes ved henvendelse på klubbens kontor eller hos Torben Klarskov klarskov@b93.dk eller Palle „Banks“ Jørgensen palle.banks@teliamail.dk

Rigtig god læselyst.
Redaktionen

